

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

16. tammikuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 014/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 014/02 Asia C-449/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.11.2016 – Valittajana DTS Distribuidora de Televisión Digital SA sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA, Espanjan kuningaskunta ja Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Kansalliselle julkiselle radiotoiminnan harjoittajalle luotu tukijärjestelmä — Julkisen palvelun velvoitteet — Korvaus — SEUT 106 artiklan 2 kohta — Päätos, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Rahoitusmuodon muuttaminen — Verotukselliset toimenpiteet — Maksutelevisioyhtiöille määrätty vero — Päätos, jolla muutettu tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Rahoitusmuodon huomioon ottaminen — Veron ja tukijärjestelmän välinen sitova käyttötarkoitusta koskeva yhteys — Veron tuoton suora vaikutus tuen suuruuteen — Julkisen palvelun tehtävän täyttämisestä aiheutuvien nettokustannusten kattaminen — Veronmaksuvelvollisen ja tuensaajan välinen kilpailusuhde — Kansallisen oikeuden huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla) 2

2017/C 014/03	Asia C-504/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Luonnonsuojelu — Direktiivi 92/43/EY — 6 artiklan 2 ja 3 kohta ja 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohta — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto — Luontotyyppien suojelu — Caretta caretta -merikilpikonnan — Merikilpikkonien suojelu Kyparissianlahdella — Yhteisön tärkeänä pitämä alue ”Kyparissian dyynit” — Lajien suojelu)	3
2017/C 014/04	Asia C-2/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgesichtshof – Itävalta) – DHL Express (Austria) GmbH v. Post-Control-Kommission ja Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 97/67/EY — 9 artikla — Postipalvelut Euroopan unionissa — Velvollisuus osallistua postialan sääntelyviranomaisen toimintakustannusten rahoittamiseen — Laajuus)	4
2017/C 014/05	Asia C-30/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.3.2016 – Valittajana Simba Toys GmbH & Co. KG ja muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Seven Towns Ltd (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuution, jonka sivuilla on ruudukkorakenne, muotoinen kolmiulotteinen tavaramerkki — Mitättömyysvaatimus — Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen)	4
2017/C 014/06	Asia C-156/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Private Equity Insurance Group SIA v. Swedbank AS (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2002/47/EY — Soveltamisala — Käsitteet ”rahoitusvakuus”, ”asiaankuuluva rahoitusvelvoite” ja rahoitusvakuuden ”antaminen” — Mahdollisuus panna rahoitusvakuus täytäntöön maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta riippumatta — Käyttötilisopimus, johon sisältyy panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuutta koskeva ehto pankin hyväksi)	5
2017/C 014/07	Asia C-174/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag – Alankomaat) – Vereniging Openbare Bibliotheken v. Stichting Leenrecht (Ennakkoratkaisupyyntö — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Suojattujen teosten vuokraus- ja lainausoikeus — Direktiivi 2006/115/EY — 1 artiklan 1 kohta — Teoksen kappaleiden lainaus — 2 artiklan 1 kohta — Lainaus — Kirjan digitaalisen kappaleen lainaus — Yleiset kirjastot)	6
2017/C 014/08	Asia C-199/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ciclat Soc. Coop. v. Consip SpA ja Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2004/18/EY — 45 artikla — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Julkiset hankinnat — Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemisen ulkopuolelle sulkemisen ehdot — Sosiaaliturvamaksujen maksamista koskevat velvollisuudet — Sosiaaliturvamaksujen säännönmukaista suorittamista koskeva asiakirja — Sääntöjenvastaisuuksien korjaaminen)	7
2017/C 014/09	Asia C-216/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH v. Ruhrlandklinik gGmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/104/EY — Vuokratyö — Soveltamisala — Käsite ”työntekijä” — Käsite ”taloudellinen toiminta” — Voittoa tavoittelemattoman yhdistyksen terveydenhoitolaitoksen käyttöön asettama hoitohenkilöstö, jolla ei ole työsopimusta)	7
2017/C 014/10	Asia C-258/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Espanja) – Gorka Salaberria Sorondo v. Academia Vasca de Policía y Emergencias (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 1 kohta — Ikä syrjintä — Baskimaan itsehallintoalueen poliisimiesten palvelukseen ottamisen rajaaminen hakijoihin, jotka eivät ole täyttäneet 35:tä vuotta — Työhön liittyvän todellisen ja ratkaisevan vaatimuksen käsite — Tavoiteltu päämäärä — Oikeasuhteisuus)	8

2017/C 014/11	Asia C-268/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Fernand Ullens de Schooten v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Perusvapaudet — SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 63 artikla — Tilanne, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden jäsenvaltion sisälle — Sopimussuhteen ulkopuolinen jäsenvaltion vastuu vahingoista, jotka ovat aiheutuneet yksityisille unionin oikeuden rikkomisista, jotka luetaan kansallisen lainsäätäjän ja kansallisten tuomioistuinten syyksi)	9
2017/C 014/12	Asia C-297/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sø- og Handelsretten – Tanska) – Ferring Lægemedler A/S, Ferring BV:n valtuuttamana v. Orifarm A/S (Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaramerkit — Direktiivi 2008/95/EY — 7 artiklan 2 kohta — Farmaseuttiset tuotteet — Rinnakkaistuonti — Markkinoiden eristäminen — Tavaramerkillä varustetun tuotteen uudelleen pakkaamisen välttämättömyys — Farmaseuttinen tuote, jonka tavaramerkin haltija on saattanut vientimarkkinoille ja tuontimarkkinoille samantyyppisissä pakkauksissa)	9
2017/C 014/13	Asia C-301/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Marc Soulier ja Sara Doke v. Premier ministre ja Ministre de la Culture et de la Communication (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — 2 ja 3 artikla — Oikeudet kappaleen valmistamiseen ja yleisölle välittämiseen — Ulottuvuus — Ei-saatavilla-olevat kirjat, joita ei julkaista tai joita ei enää julkaista — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan yhteisvalvontajärjestö voi käyttää ei-saatavilla-olevien kirjojen digitaalista hyödyntämistä koskevia oikeuksia kaupallisiin tarkoituksiin — Tekijöiden lupaa koskeva lakiin perustuva oletama — Sellaisen menetelmän puuttuminen, jolla taataan tekijöiden tosiasiallinen ja yksilöllinen tiedottaminen)	10
2017/C 014/14	Yhdistetyt asiat C-313/15 ja C-530/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt tribunal de commerce de Paris ja Conseil d'État – Ranska) – Eco-Emballages SA v. Sphère France SAS ym. (C-313/15) sekä Melitta France SAS ym. v. Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15) (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 94/62/EY — 3 artikla — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Käsite — Rullat ja putkilot, joiden ympärille on kierretty joustavia tuotteita (rullahylsyt) — Direktiivi 2013/2/EU — Pätevyys — Direktiivin 94/62/EY liitteessä I olevan pakkauksia koskevan esimerkkiluettelon muuttaminen Euroopan komission toimesta — Käsitteen ”pakkaus” virheellinen tulkitseminen — Täytäntöönpanotoimivallan virheellinen käyttäminen)	11
2017/C 014/15	Asia C-316/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Timothy Martin Hemmingin, joka toimii nimellä ”Simply Pleasure Ltd”, ym:iden hakemuksesta v. Westminster City Council (Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Direktiivi 2006/123/EY — 13 artiklan 2 kohta — Lupamenettelyt — Lupamenettelyistä mahdollisesti aiheutuvien kulujen käsite)	12
2017/C 014/16	Asia C-348/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Stadt Wiener Neustadt v. Niederösterreichische Landesregierung (Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 85/337/ETY — Direktiivi 2011/92/EU — Soveltamisala — Käsite ”erityinen kansallisen lainsäädännön alaan kuuluva säädös” — Ympäristövaikutusten arvioinnin puuttuminen — Lopullinen lupa — Ympäristövaikutusten arvioinnin puuttumisen jälkikäteen legalisointi lainsäädännöllä — Yhteistyön periaate — SEU 4 artikla)	13
2017/C 014/17	Asia C-417/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Itävalta) – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Soveltamisala — 24 artiklan 1 alakohta — Yksinomainen toimivalta asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen — 7 artiklan 1 alakohdan a alakohta — Erityinen toimivalta sopimusta koskevassa asiassa — Kiinteistön lahjasopimuksen pätemättömäksi julistamista ja kiinteistörekisteriin omistusoikeudesta tehdyn merkinnän poistamista koskeva kanne)	13

2017/C 014/18	Asia C-432/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – Odvolací finanční ředitelství v. Pavlína Baštová (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 2 artiklan 1 kohdan c alakohta — Vastikkeellisen palvelujen suorituksen käsite — Verovelvollinen antaa hevosen hevoskilpailujen järjestäjän käyttöön — Vastikkeen arviointi — Verovelvollisen hevosten kilpailuihin valmistamiseen liittyvien kustannusten vähennysoikeus — Koko liiketoimintaan liittyvät yleiskustannukset — Liitteessä III oleva 14 kohta — Alennettu arvonlisäverokanta, jota sovelletaan urheilulaitosten käyttöoikeuteen — Soveltaminen kilpahevostallin pitämiseen — Yhdestä suorituksesta vai useista itsenäisistä suorituksista muodostuva liiketoimi)	14
2017/C 014/19	Asia C-548/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – J. J. de Lange v. Staatssecretaris van Financiën (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Yhdenvertaisen kohtelun periaate ja ikään perustuvan syrjinnän kiellon periaate — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 2, 3 ja 6 artikla — Soveltamisala — Ikään perustuva erilainen kohtelu — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään tietyn iän ylittymisen jälkeen ilmoitettuja koulutuskustannuksia koskevan vähennyksen enimmäismäärästä — Pääsy ammatilliseen koulutukseen)	15
2017/C 014/20	Asia C-452/16 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Krzysztof Marek Poltorak (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepätös 2002/584/YOS — 1 artiklan 1 kohta — Käsite ”oikeusviranomainen” — 6 artiklan 1 kohta — Käsite ”pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen” — Rikspolisstyrelsenin (poliisiyhallitus, Ruotsi) vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanemista varten antama eurooppalainen pidätysmääräys)	16
2017/C 014/21	Asia C-453/16 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Halil Ibrahim Özçelik (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepätös 2002/584/YOS — 8 artiklan 1 kohdan c alakohta — Käsite ”pidätysmääräys” — Itsenäinen unionin oikeuden käsite — Poliisiviranomaisen antama ja syyttäjän vahvistama kansallinen pidätysmääräys syytetoimia varten)	17
2017/C 014/22	Asia C-477/16 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Ruslanas Kovalkovas (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepätös 2002/584/YOS — 1 artiklan 1 kohta — Oikeusviranomaisen käsite — 6 artiklan 1 kohta — Pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen käsite — Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka Liettuan tasavallan oikeusministeriö on antanut vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten)	17
2017/C 014/23	Yhdistetyt asiat C-369/15–C-372/15: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15) ja Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15) v. Administración del Estado (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — 10 a artikla — Menetelmä, joka koskee päästöoikeuksien jakamista maksutta — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen laskeminen — Päätös 2013/448/EU — 4 artikla — Liite II — Pätevyys — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen soveltaminen merkittävälle hiilivuotoriskille alttiina olevilla toimialoilla toimiviin laitoksiin — Päätös 2011/278/EU — 10 artiklan 9 kohta — Pätevyys)	18

2017/C 014/24	Asia C-351/16 P: Valitus, jonka 100 % Capri Italia Srl on tehnyt 24.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-198/14, 100 % Capri Italia v. EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri), 19.4.2016 antamasta tuomiosta	19
2017/C 014/25	Asia C-524/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti (Italia) on esittänyt 12.10.2016 – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale v. Francesco Faggiano	19
2017/C 014/26	Asia C-525/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugali) on esittänyt 13.10.2016 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. v. Autoridade da Concorrência	20
2017/C 014/27	Asia C-526/16: Kanne 12.10.2016 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	21
2017/C 014/28	Asia C-527/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 14.10.2016 – Salzburger Gebietskrankenkasse ja Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz	22
2017/C 014/29	Asia C-528/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 17.10.2016 – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 ja Fédération Nature et Progrès v. Premier ministre ja Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt . .	23
2017/C 014/30	Asia C-530/16: Kanne 18.10.2016 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	24
2017/C 014/31	Asia C-542/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 26.10.2016 – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag ym. v. Ingvar Mattssonin kuolinpesä sekä Jan-Erik Strobel ym. v. Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag	25
2017/C 014/32	Asia C-544/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 28.10.2016 – Marcandi Limited, joka toimii nimellä Madbid v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	26
2017/C 014/33	Asia C-545/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 28.10.2016 – Kubota (UK) Limited ja EP Barrus Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	28
2017/C 014/34	Asia C-579/16 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-386/14, FIH Holding ja FIH Erhvervsbank v. komissio, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	28

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 014/35	Yhdistetyt asiat T-694/13 ja T-2/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.11.2016 – Ipatau v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Valko-Venäjään kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Rajoitukset, jotka koskevat pääsyä Euroopan unionin alueelle ja kauttakulkua sen kautta — Kantajan nimen pysyttäminen kyseessä olevien henkilöiden luettelossa — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvellisuus — Arviointivirhe — Oikeasuhteisuus)	30
2017/C 014/36	Asia T-328/15 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.11.2016 – Valittajana FK (*) ja muuna osapuolena komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Sopimuksen uusiminen — Uusittavan sopimuksen keston rajoittaminen — Puolustautumisoikeudet)	30

2017/C 014/37	Asia T-349/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.11.2016 – CG v. EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin P PRO PLAYER rekisteröimiseksi EU-tavamerikiksi — Aiemmat EU-kuviomerkit ja kansalliset kuviomerkit P ja P PROTECTIVE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	31
2017/C 014/38	Asia T-769/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.11.2016 – SeNaPro v. EUIPO – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Dolokorn rekisteröimiseksi EU-tavamerikiksi — Aiempi EU-sanamerkki DOLOPUR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	32
2017/C 014/39	Yhdistetyt asiat T-268/15 ja T-272/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.11.2016 – Apcoa Parking Holdings v. EUIPO (PARKWAY) (EU-tavaramerkki — Hakemukset kuvio- ja sanamerkin PARKWAY rekisteröimiseksi EU-tavamerikeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Selvästi täysin perusteeton kanne)	32
2017/C 014/40	Asia T-455/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.10.2016 – Vitra Collections v. EUIPO – Consorzio Origini (tuolin muoto) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	33
2017/C 014/41	Asia T-602/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.11.2016 – Jenkinson v. neuvosto ym. (Välityslauseke — Euroopan unionin kansainvälisten operaatioiden henkilöstö — Perättäiset määräaikaisten palvelussopimukset — Vahingonkorvausvaatimus — Toimivallan selvä puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	34
2017/C 014/42	Asia T-41/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.10.2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Hakemus suojatun alkuperänimityksen ”Halloumi” tai ”Hellim” rekisteröimiseksi — Komission kirjeet, jotka koskevat kantajien osallistumista rekisteröintimenettelyyn liittyvään vastaväitemenettelyyn — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)	34
2017/C 014/43	Asia T-116/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.10.2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuki — Yhtiövero — Belgian belgialaisille satamille myöntämä tuki — Komission kirje, jossa ehdotetaan aiheellisia toimenpiteitä — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)	35
2017/C 014/44	Asia T-405/16: Kanne 29.7.2016 – The Regents of the University of California v. CPVO – Nador Cott Protection ja CVVP (Tang Gold)	36
2017/C 014/45	Asia T-701/16 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 30.9.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-91/15, AV v. komissio, 21.7.2016 antamasta tuomiosta	37
2017/C 014/46	Asia T-747/16: Kanne 25.10.2016 – Vincenti v. EUIPO	37
2017/C 014/47	Asia T-752/16: Kanne 28.10.2016 – Novolipetsk Steel v. komissio	38
2017/C 014/48	Asia T-753/16: Kanne 28.10.2016 – Severstal v. komissio	39
2017/C 014/49	Asia T-754/16: Kanne 2.11.2016 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (soikion muotoisen siluetin kuva)	40
2017/C 014/50	Asia T-762/16: Kanne 31.10.2016 – ArcelorMittal Belval & Differdange ja ThyssenKrupp Steel Europe v. ECHA	41

2017/C 014/51	Asia T-764/16: Kanne 3.11.2016 – Paulini v. EKP	42
2017/C 014/52	Asia T-769/16: Kanne 7.11.2016 – Picard v. komissio	44
2017/C 014/53	Asia T-771/16: Kanne 24.10.2016 – Toontrack Music v. EUIPO (EZMIX)	45
2017/C 014/54	Asia T-776/16: Kanne 4.11.2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell.)	45
2017/C 014/55	Asia T-777/16: Kanne 4.11.2016 – Isocell v. EUIPO –iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)	46
2017/C 014/56	Asia T-779/16: Kanne 7.11.2016 – Rühland v. EUIPO – 8 seasons design (Leuchten)	46
2017/C 014/57	Asia T-781/16: Kanne 9.11.2016 – Puma ym. v. komissio	47
2017/C 014/58	Asia T-782/16: Kanne 9.11.2016 – Timberland Europe v. komissio	48
2017/C 014/59	Asia T-788/16: Kanne 10.11.2016 – De Geoffroy ym. v. parlamentti	49
2017/C 014/60	Asia T-789/16: Kanne 8.11.2016 – InvoiceAuction B2B v. EUIPO (INVOICE AUCTION)	50
2017/C 014/61	Asia T-790/16: Kanne 11.11.2016 – C & J Clark International v. komissio	51
2017/C 014/62	Asia T-791/16: Kanne 14.11.2016 – Real Madrid Club de Fútbol v. komissio	52
2017/C 014/63	Asia T-806/16: Kanne 15.11.2016 – Agricola J.M. v. EUIPO – Torres (CLOS DE LA TORRE)	53
2017/C 014/64	Asia T-808/16: Kanne 14.11.2016 – Jean Patou Worldwide v. EUIPO – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)	54
2017/C 014/65	Asia T-815/16: Kanne 22.11.2016 – For Tune v. EUIPO – Simplicity trade (opus AETERNATUM) . . .	55
2017/C 014/66	Asia T-392/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.10.2016 – Axiom v. parlamentti	55
2017/C 014/67	Asia T-565/16: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 25.10.2015 – Maubert v. neuvosto	55

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2017/C 014/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 6, 9.1.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 475, 19.12.2016

EUVL C 462, 12.12.2016

EUVL C 454, 5.12.2016

EUVL C 441, 28.11.2016

EUVL C 428, 21.11.2016

EUVL C 419, 14.11.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.11.2016 – Valittajana DTS Distribuidora de Televisión Digital SA sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA, Espanjan kuningaskunta ja Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE)

(Asia C-449/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Kansalliselle julkiselle radiotoiminnan harjoittajalle luotu tukijärjestelmä — Julkisen palvelun velvoitteet — Korvaus — SEUT 106 artiklan 2 kohta — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Rahoitusmuodon muuttaminen — Verotukselliset toimenpiteet — Maksutelevisioyhtiöille määrätty vero — Päätös, jolla muutettu tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Rahoitusmuodon huomioon ottaminen — Veron ja tukijärjestelmän välinen sitova käyttötarkoitusta koskeva yhteys — Veron tuoton suora vaikutus tuen suuruuteen — Julkisen palvelun tehtävän täyttämisestä aiheutuvien nettokustannusten kattaminen — Veronmaksuvelvollisen ja tuensaajan välinen kilpailusuhde — Kansallisen oikeuden huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla)

(2017/C 014/02)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: DTS Distribuidora de Televisión Digital SA (edustajat: H. Brokelmann ja M. Ganino, abogados)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamieheet: C. Urraca Caviedes, B. Stromsky ja G. Valero Jordana), Telefónica de España SA ja Telefónica Móviles España SA (edustajat: F. González Díaz, F. Salerno ja V. Romero Algarra, abogados), Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. A. Sampol Pucurull) ja Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) (edustajat: A. Martínez Sánchez ja J. Rodríguez Ordóñez, abogados)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) DTS Distribuidora de Televisión Digital SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle päävalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Telefónica de España SA ja Telefónica Móviles España SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle liitännäisvalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 4) Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 395, 10.11.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-504/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysohjeiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Luonnonsuojelu — Direktiivi 92/43/ETY — 6 artiklan 2 ja 3 kohta ja 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohta — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto — Luontotyyppien suojelu — Caretta caretta -merikilpikonna — Merikilpikonnien suojelu Kyparissianlahdella — Yhteisön tärkeänä pitämä alue ”Kyparissian dyynit” — Lajien suojelu)

(2017/C 014/03)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Patakia ja C. Hermes)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: E. Skandalou)

Tuomiolauselma

1) Koska Helleenien tasavalta

- on sietänyt talojen rakentamisen Agiannakiin (Kreikka) vuoden 2010 aikana, muiden vuonna 2006 rakennettujen, Agiannakissa sijaitsevien talojen käyttämisen ilman riittävää sääntelyä ja noin 50:n Agiannakin ja Elaian (Kreikka) välissä sijaitsevan asunnon rakennustöiden aloittamisen ja koska se on sallinut kolmen loma-asunnon rakentamiseen Vounakiin (Kreikka) vuoden 2012 aikana
- on sietänyt Kyparissian alueella (Kreikka) sijaitsevalle rannalle pääsyä koskevien infrastruktuurien kehittämisen eli viiden uuden tien avaamisen Agiannakin rantaa kohden sekä tiettyjen olemassa olevien pääsyreittien ja teiden asfaltoinnin
- ei ole toteuttanut riittäviä toimenpiteitä valvoakseen laittoman leiriytymisen kiellon noudattamista Kalo Neron (Kreikka) rannan läheisyydessä ja Elaiaassa
- ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä Elaian ja Kalo Neron välissä olevien baarien toiminnan rajoittamiseksi rannoilla, joilla Caretta caretta -merikilpikonnat lisääntyvät, ja sen valvomiseksi, että näiden baarien aiheuttamat haitat eivät häiritse näitä lajeja
- ei ole toteuttanut Kyparissian alueella tarvittavia toimenpiteitä vähentääkseen irtaimiston ja eri rakennelmien määrää rannoilla, joilla Caretta caretta -merikilpikonnat lisääntyvät, ja koska se on sallinut kulkuväylän rakentamisen Messina Mare -hotellin lähistölle
- ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä rajoittaakseen riittävästi valosaastetta rannoilla, joilla Caretta caretta -merikilpikonnat lisääntyvät ja jotka sijaitsevat Kyparissian alueella
- ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä rajoittaakseen riittävästi kalastustoimintaa Kyparissian alueella sijaitsevilla rannoilla, joilla Caretta caretta -merikilpikonnat lisääntyvät

se ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/105/EY (EYVL 2006, L 363, s. 368), 6 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

2) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on myöntänyt luvat talojen rakentamiselle vuonna 2010 Agiannakiin, kolmen loma-asunnon rakentamiselle vuonna 2012 Vounakiin ja kulkuväylän rakentamiselle Messina Mare -hotellin lähelle.

3) Koska Helleenien tasavalta

- ei ole hyväksynyt täydellisiä, johdonmukaisia ja tiukkoja lainsäädännöllisiä ja sääntelyllisiä puitteita, joiden tarkoituksena on Caretta caretta -merikilpikonnien suojelu Kyparissian alueella
- ei ole toteuttanut säädettyssä määräajassa kaikkia konkreettisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen Caretta caretta -merikilpikonnien tahallisen häiritsemisen estämiseksi lajin lisääntymisaikana

— ei ole toteuttanut toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen mainitun lajin lisääntymispaikkojen heikentämisen tai hävittämisen kiellon noudattamiseksi

se ei ole noudattanut direktiivin 92/43 12 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisia velvoitteitaan.

4) Kanne hylätään muilta osin.

5) Euroopan komissio ja Helleenien tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 12.1.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – DHL Express (Austria) GmbH v. Post-Control-Kommission ja Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

(Asia C-2/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 97/67/EY — 9 artikla — Postipalvelut Euroopan unionissa — Velvollisuus osallistua postialan sääntelyviranomaisen toimintakustannusten rahoittamiseen — Laajuus)

(2017/C 014/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: DHL Express (Austria) GmbH

Vastapuolet: Post-Control-Kommission ja Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Tuomiolauselma

Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY, 9 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan neljättä luetelmakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jolla kaikki postialan palvelujen tarjoajat, mukaan lukien ne, jotka eivät suorita yleispalvelun piiriin kuuluvia palveluja, veloitetaan osallistumaan tämän alan sääntelyviranomaisen rahoittamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 127, 20.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.3.2016 – Valittajana Simba Toys GmbH & Co. KG ja muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Seven Towns Ltd

(Asia C-30/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuution, jonka sivuilla on ruudukkorakenne, muotoinen kolmiulotteinen tavaramerkki — Mitättömyysvaatimus — Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen)

(2017/C 014/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Simba Toys GmbH & Co. KG (edustaja: O. Ruhl, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Botis ja A. Folliard-Monguiral) ja Seven Towns Ltd (edustajat: K. Szamosi ja M. Borbás, ügyvédek)

Tuomiolauselmä

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 25.11.2014 antama tuomio Simba Toys vastaan SMHV – Seven Towns (Sivuiltaan ruutukuvioisen kuution muoto) (T-450/09, EU:T:2014:983) kumotaan.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 1.9.2009 (asia R 1526/2008-2) tekemä päätös, joka liittyy Simba Toys GmbH & Co. KG:n ja Seven Towns Ltd:n väliseen väittemenettelyyn, kumotaan.
- 3) Seven Towns Ltd. ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Simba Toys GmbH & Co. KG:n oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä asiassa T-450/09 että valitusmenettelyssä.

⁽¹⁾ EUVL C 138, 27.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Private Equity Insurance Group SIA v. Swedbank AS

(Asia C-156/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2002/47/EY — Soveltamisala — Käsitteet ”rahoitusvakuus”, ”asiaankuuluva rahoitusvelvoite” ja rahoitusvakuuden ”antaminen” — Mahdollisuus panna rahoitusvakuus täytäntöön maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta riippumatta — Käyttötilisopimus, johon sisältyy panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuutta koskeva ehto pankin hyväksi)

(2017/C 014/06)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Private Equity Insurance Group SIA

Vastapuoli: Swedbank AS

Tuomiolauselmä

Rahoitusvakuusjärjestelyistä 6.6.2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/47/EY on tulkittava siten, että siinä annetaan pääasiassa kyseessä olevan rahoitusvakuuden, jonka mukaan pankkitilille talletetut varat annetaan pankille panttioikeuteen perustuvaksi vakuudeksi sen kaikista saatavista tilinhaltijalta, saajalle oikeus panna kyseinen vakuus täytäntöön riippumatta vakuudenantajaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta ainoastaan, jos yhtäältä mainitun vakuuden muodostavat varat on siirretty kyseiselle tilille ennen kyseisen menettelyn aloittamista tai menettelyn aloittamispäivänä – sillä pankki on todistanut, ettei se ollut tietoinen eikä sen olisi pitänyt olla tietoinen menettelyn aloittamisesta –, ja jos toisaalta mainitun tilin haltija oli estynyt määräämästä mainituista varoista niiden kyseiselle tilille siirtämisen jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL C 198, 15.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag – Alankomaat) – Vereniging Openbare Bibliotheek v. Stichting Leenrecht

(Asia C-174/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Suojattujen teosten vuokraus- ja lainausoikeus — Direktiivi 2006/115/EY — 1 artiklan 1 kohta — Teoksen kappaleiden lainaus — 2 artiklan 1 kohta — Lainaus — Kirjan digitaalisen kappaleen lainaus — Yleiset kirjastot)

(2017/C 014/07)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vereniging Openbare Bibliotheek

Vastaaja: Stichting Leenrecht

Muut osapuolet: Vereniging Nederlands Uitgeversverbond, Stichting LIRA, Stichting Pictoright

Tuomiolauselma

- 1) Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä tarkoitettu käsite ”lainaus” kattaa kirjan digitaalisen kappaleen lainauksen, kun lainaus toteutetaan asettamalla kyseinen kappale yleisen kirjaston palvelimelle ja mahdollistamalla se, että käyttäjä voi lataamalla tuon kappaleen omalle tietokoneelleen valmistaa siitä kappaleen, kun otetaan huomioon, että laina-aikana voidaan ladata vain yksi kappale ja ettei kyseisen käyttäjän lataama kappale ole enää käytettävissä laina-ajan päätyttyä.
- 2) Unionin oikeutta, erityisesti direktiivin 2006/115 6 artiklaa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio asettaa direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykseksi sen, että yleisen kirjaston saataville saattama kirjan digitaalinen kappale on saatettu markkinoille kyseisen kappaleen sellaisen unionissa tapahtuneen ensimmäisen myynnin tai muun omistusoikeuden siirron kautta, jonka on suorittanut yleisölle levitystä koskevan oikeuden haltija tai joka on suoritettu hänen suostumuksellaan tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 3) Direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että siinä säädettyä yleisölle lainaamista koskevaa poikkeusta sovelletaan siihen, että yleinen kirjasto saattaa kirjan digitaalisen kappaleen saataville, kun kyseinen kappale on saatu laittomasta lähteestä.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 29.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ciclat Soc. Coop. v. Consip SpAn ja Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Asia C-199/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2004/18/EY — 45 artikla — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Julkiset hankinnat — Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyn ulkopuolelle sulkemisen ehdot — Sosiaaliturvamaksujen maksamista koskevat velvollisuudet — Sosiaaliturvamaksujen säännönmukaista suorittamista koskeva asiakirja — Sääntöjenvastaisuuksien korjaaminen)

(2017/C 014/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ciclat Soc. Coop.

Vastapuolet: Consip SpAn ja Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Muut osapuolet: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Team Service SCARL, ATI-Snam Lazio Sud Srl:n ja Ati-Linda Srl:n valtuuttamana, ja Consorzio Servizi Integrati

Tuomiolauselma

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 45 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sellaiselle pääasiassa kyseessä olevalle kansalliselle lainsäädännölle, jossa velvoitetaan hankintaviranomainen katsomaan poissulkemisperusteeksi sosiaaliturvamaksujen maksuvelvoitteen rikkominen, joka todetaan hankintaviranomaisen viran puolesta pyytämässä ja sosiaaliturvalaitosten antamassa todistuksessa, kun tämä rikkominen vallitsi tarjoustarjouspyyntöön osallistumisen ajankohtana, vaikka se ei enää vallinnut sopimuspuolen valinnan ajankohtana tai hankintaviranomaisen viran puolesta tekemän tarkastuksen ajankohtana.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 10.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – Betriebsrat der Ruhrländische Klinik gGmbH v. Ruhrländische Klinik gGmbH

(Asia C-216/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/104/EY — Vuokratyö — Soveltamisala — Käsite ”työntekijä” — Käsite ”taloudellinen toiminta” — Voittoa tavoittelemattoman yhdistyksen terveydenhoitolaitoksen käyttöön asettama hoitohenkilöstö, jolla ei ole työsopimusta)

(2017/C 014/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH

Vastapuoli: Ruhrlandklinik gGmbH

Tuomiolauselma

Vuokratyöstä 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/104/EY 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluu menettely, jossa voittoa tavoittelematon yhdistys asettaa erään jäsenistään käyttäjäyrityksen palvelukseen taloudellista korvausta vastaan, jotta tämä suorittaisi päätoimisesti työtehtäviä käyttäjäyrityksessä sen johdolla vastiketta vastaan, jos kyseisen jäsenen asema on tällä perusteella turvattu asianomaisessa jäsenvaltiossa, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava, ja näin on, vaikka kyseistä jäsentä ei kansallisen oikeuden mukaan olisikaan pidettävä työntekijänä siitä syystä, ettei hän ole tehnyt työ sopimusta mainitun yhdistyksen kanssa.

(¹) EUVL C 270, 17.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Espanja) – Gorka Salaberria Sorondo v. Academia Vasca de Policía y Emergencias

(Asia C-258/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 1 kohta — Ikäsyrintä — Baskimaan itsehallintoalueen poliisimiesten palvelukseen ottamisen rajaaminen hakijoihin, jotka eivät ole täyttäneet 35:tä vuotta — Työhön liittyvän todellisen ja ratkaisevan vaatimuksen käsite — Tavoiteltu päämäärä — Oikeasuhteisuus)

(2017/C 014/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gorka Salaberria Sorondo

Vastapuoli: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Tuomiolauselma

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 4 artiklan 1 kohdan kanssa, on tulkittava niin, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle säännöstölle, jossa säädetään, että poliisivoimien sellaisten poliisimiesten virkaan hakevat, jotka hoitavat kaikkia poliisivoimille kuuluvia operatiivisia tai täytäntöönpanotehtäviä, eivät ole saaneet täyttää 35:tä vuotta.

(¹) EUVL C 270, 17.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Fernand Ullens de Schooten v. Belgian valtio

(Asia C-268/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Perusvapaudet — SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 63 artikla — Tilanne, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden jäsenvaltion sisälle — Sopimussuhteen ulkopuolinen jäsenvaltion vastuu vahingoista, jotka ovat aiheutuneet yksityisille unionin oikeuden rikkomisista, jotka luetaan kansallisen lainsäätäjän ja kansallisten tuomioistuinten syyksi)

(2017/C 014/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fernand Ullens de Schooten

Vastapuoli: Belgian valtio

Tuomiolauselma

Unionin oikeutta on tulkittava siten, että järjestelmää, joka koskee sopimussuhteen ulkopuolista jäsenvaltion vastuuta kyseisen oikeuden rikkomisen aiheuttamasta vahingosta, ei ole tarkoitus soveltaa, kun kyseessä on vahinko, jonka väitetään aiheutuneen yksityiselle jonkin SEUT 49, SEUT 56 tai SEUT 63 artiklassa määrätyn perusvapauden väitetystä loukkaamisesta kansallisella säännöstöllä, jota sovelletaan erotuksetta kyseisen valtion kansalaisiin ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin, kun tilanteessa, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle, pääasian oikeusriidan kohteen tai olosuhteiden ja kyseisten artiklojen välillä ei ole mitään yhteyttä.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sø- og Handelsretten – Tanska) – Ferring Lægemidler A/S, Ferring BV:n valtuuttamana v. Orifarm A/S

(Asia C-297/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tavaramerkit — Direktiivi 2008/95/EY — 7 artiklan 2 kohta — Farmaseuttiset tuotteet — Rinnakkaistuonti — Markkinoiden eristäminen — Tavaramerkillä varustetun tuotteen uudelleen pakkaamisen välttämättömyys — Farmaseuttinen tuote, jonka tavaramerkin haltija on saattanut vientimarkkinoille ja tuontimarkkinoille samantyyppisissä pakkauksissa)

(2017/C 014/12)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sø- og Handelsretten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ferring Lægemidler A/S, Ferring BV:n valtuuttamana

Vastaaja: Orifarm A/S

Tuomiolauselman

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi kieltää rinnakkaistuojaan harjoittaman lääkkeen laskemisen uudelleen liikkeelle, jos rinnakkaistuoja on pakannut kyseisen lääkkeen uudelleen uuteen pakkaukseen ja kiinnittänyt siihen uudelleen tavaramerkin, kun yhtäältä kyseistä lääkettä voidaan myydä Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen sopimuspuolena olevassa tuontivaltiossa pakkauksessa, joka on sama kuin se pakkaus, jossa kyseistä tuotetta myydään Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolena olevassa vientivaltiossa, ja toisaalta tuoja ei ole osoittanut, että maahantuotua tuotetta voitaisiin myydä ainoastaan tietyllä tuontivaltion markkinoiden rajoitetulla osalla, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa.

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Marc Soulier ja Sara Doke v. Premier ministre ja Ministre de la Culture et de la Communication

(Asia C-301/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — 2 ja 3 artikla — Oikeudet kappaleen valmistamiseen ja yleisölle välittämiseen — Ulottuvuus — Ei-saatavilla-olevat kirjat, joita ei julkaista tai joita ei enää julkaista — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan yhteisvalvontajärjestö voi käyttää ei-saatavilla-olevien kirjojen digitaalista hyödyntämistä koskevia oikeuksia kaupallisiin tarkoituksiin — Tekijöiden lupaa koskeva lakiin perustuva oletama — Sellaisen menetelmän puuttuminen, jolla taataan tekijöiden tosiasiallinen ja yksilöllinen tiedottaminen)

(2017/C 014/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Marc Soulier ja Sara Doke

Vastaajat: Premier ministre ja Ministre de la Culture et de la Communication

Muut osapuolet: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA), Joëlle Wintrebert ym.

Tuomiolauselman

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 2 artiklan a alakohtaa ja 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen säännösten mukaan tekijänoikeusmaksujen keräämisestä ja jakamisesta vastaava hyväksytty järjestö voi käyttää oikeutta sallia digitaalinen kappaleen valmistaminen ei-saatavilla-olevista kirjoista eli kirjoista, jotka on julkaistu Ranskassa ennen 1.1.2001 ja joita ei enää levitetä kaupallisesti eikä julkaista painetussa tai digitaalisessa muodossa, tai kyseisten kirjojen digitaalinen yleisölle välittäminen, vaikka kyseisessä säännöstössä samalla annetaan näiden kirjojen tekijöille tai oikeudenhaltijoille mahdollisuus vastustaa tämän oikeuden käyttöä tai lopettaa se kyseisessä säännöstössä määritellyn edellytyksin.

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt tribunal de commerce de Paris ja Conseil d'État – Ranska) – Eco-Emballages SA v. Sphère France SAS ym. (C-313/15) sekä Melitta France SAS ym. v. Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15)

(Yhdistetyt asiat C-313/15 ja C-530/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 94/62/EY — 3 artikla — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Käsite — Rullat ja putkilot, joiden ympärille on kierretty joustavia tuotteita (rullahylsyt) — Direktiivi 2013/2/EU — Pätevyys — Direktiivin 94/62/EY liitteessä I olevan pakkauksia koskevan esimerkkiluettelon muuttaminen Euroopan komission toimesta — Käsitteen ”pakkaus” virheellinen tulkitseminen — Täytäntöönpanotoimivallan virheellinen käyttäminen)

(2017/C 014/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Tribunal de commerce de Paris ja Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

(asia C-313/15)

Kantaja: Eco-Emballages SA

Vastaajat: Sphère France SAS, Carrefour Import SAS, SCA Tissue France SAS, Melitta France SAS, SCA Hygiène Products SAS, Wepa France SAS (aiemmin Wepa Troyes SAS), Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Délipapier SAS, Scamark SAS, CMC France SARL, Schweitzer SAS, Paul Hartmann SA, Wepa France SAS (aiemmin Wepa Lille SAS), Système U Centrale Nationale SA, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

Muu osapuoli: Group'Hygiène syndicat professionnel

(asia C-530/15)

Kantajat: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS (aiemmin Lucart France), Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS, Group'Hygiène syndicat professionnel

Vastaaja: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Muu osapuoli: Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

Tuomiolauselmä

Pakkauksista ja pakkausjätteistä 20.12.1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.2.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/12/EY, 3 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että rullien ja putkiloiden muotoiset rullahylsyt, joiden ympärille on kierretty kuluttajille myytäviä joustavia tuotteita, ovat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja "pakkauksia".

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015. EUVL C 414, 14.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Timothy Martin Hemmingin, joka toimii nimellä "Simply Pleasure Ltd", ym:iden hakemuksesta v. Westminster City Council

(Asia C-316/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Direktiivi 2006/123/EY — 13 artiklan 2 kohta — Lupamenettelyt — Lupamenettelyistä mahdollisesti aiheutuvien kulujen käsite)

(2017/C 014/15)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Kantajat: The Queen, Timothy Martin Hemmingin, joka toimii nimellä "Simply Pleasure Ltd", James Alan Poultonin, Harmony Ltd:n, Gatisle Ltd:n, joka toimii nimellä "Janus", Winart Publications Ltd:n, Darker Enterprises Ltd:n ja Swish Publications Ltd:n hakemuksesta

Vastaaja: Westminster City Council

Muut osapuolet: The Architects' Registration Board, The Solicitors' Regulation Authority, The Bar Standards Board, The Care Quality Commission, The Farriers' Registration Council, The Law Society, The Bar Council, The Local Government Association, Her Majesty's Treasury

Tuomiolauselmä

Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 13 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa esteenä sille, että luvan myöntämistä ja uudistamista koskevaa hakemusta jätettäessä vaaditaan maksamaan maksu, jonka yksi osa vastaa kyseisen lupajärjestelmän hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta aiheutuvia kustannuksia, vaikka tämä osa voidaan palauttaa siinä tapauksessa, että hakemus hylätään.

(¹) EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Stadt Wiener Neustadt v. Niederösterreichische Landesregierung

(Asia C-348/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 85/337/ETY — Direktiivi 2011/92/EU — Soveltamisala — Käsite ”erityinen kansallinen lainsäädännön alaan kuuluva säädös” — Ympäristövaikutusten arvioinnin puuttuminen — Lopullinen lupa — Ympäristövaikutusten arvioinnin puuttumisen jälkikäteinen legalisointi lainsäädännöllä — Yhteistyön periaate — SEU 4 artikla)

(2017/C 014/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Stadt Wiener Neustadt

Vastapuoli: Niederösterreichische Landesregierung

Muu osapuoli: .A.S.A. Abfall Service AG

Tuomiolauselma

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, 1 artiklan 5 kohtaa on tulkittava siten, ettei hanke, jota tarkoitetaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa säännöksessä, jonka nojalla hankkeen, jota koskevan päätöksen, jonka osalta kumoamisvaatimuksen esittämiselle varattu määräaika on umpeutunut, tekemisen yhteydessä ei noudatettu ympäristövaikutusten arviointia koskevaa velvollisuutta, on katsottava saaneen lainmukainen lupa, jää kyseisen säännöksen perusteella direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Unionin oikeus on esteenä tällaiselle säännökselle, jos sillä säädetään, että tällaista hanketta koskeva etukäteinen ympäristövaikutusten arviointi on katsottava toteutetun.

⁽¹⁾ EUVL C 363, 3.11.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Itävalta) – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt

(Asia C-417/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Soveltamisala — 24 artiklan 1 alakohta — Yksinomainen toimivalta asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen — 7 artiklan 1 alakohdan a alakohta — Erityinen toimivalta sopimusta koskevassa asiassa — Kiinteistön lahjasopimuksen pätemättömäksi julistamista ja kiinteistörekisteriin omistusoikeudesta tehdyn merkinnän poistamista koskeva kanne)

(2017/C 014/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wolfgang Schmidt

Vastapuoli: Christiane Schmidt

Tuomiolauselmä

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 säännöksiä on tulkittava siten, että kanne kiinteistöä koskevan lahjasopimuksen pätemättömäksi julistamiseksi lahjanantajan oikeustoimikelpoisuuden puuttumisen vuoksi ei kuulu mainitun asetuksen 24 artiklan 1 alakohdassa säädettyyn sen jäsenvaltion, jossa kyseinen kiinteistö sijaitsee, yksinomaiseen toimivaltaan vaan kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa säädettyyn erityiseen toimivaltaan.

Kanne lahjansaajan omistusoikeutta koskevien merkintöjen poistamiseksi kiinteistörekisteristä kuuluu saman asetuksen 24 artiklan 1 alakohdassa säädettyyn yksinomaiseen toimivaltaan.

(¹) EUVL C 363, 3.11.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – Odvolací finanční ředitelství v. Pavlína Baštová

(Asia C-432/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 2 artiklan 1 kohdan c alakohta — Vastikkeellisen palvelujen suorituksen käsite — Verovelvollinen antaa hevosen hevoskilpailujen järjestäjän käyttöön — Vastikkeen arviointi — Verovelvollisen hevosten kilpailuihin valmistamiseen liittyvien kustannusten vähennysoikeus — Koko liiketoimintaan liittyvät yleiskustannukset — Liitteessä III oleva 14 kohta — Alennettu arvonlisäverokanta, jota sovelletaan urheilulaitosten käyttöoikeuteen — Soveltaminen kilpahevostallin pitämiseen — Yhdestä suorituksesta vai useista itsenäisistä suorituksista muodostuva liiketoimi)

(2017/C 014/18)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Odvolací finanční ředitelství

Muu osapuoli: Pavlína Baštová

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonnalisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava niin, että se, että arvonnalisäverovelvollinen hevosen omistaja antaa hevosensa hevoskilpailun järjestäjän käyttöön, jotta mainittu hevonen voi osallistua kyseiseen kilpailuun, ei ole mainitussa säännöksessä tarkoitettu vastikkeellinen palvelujen suoritus tilanteessa, jossa käyttöön antamisesta ei makseta osallistumispalkkiota tai muuta välitöntä korvausta ja jossa ainoastaan niiden hevosten omistajat, jotka ovat sijoittuneet palkintosijoille kilpailun päätteeksi, saavat palkinnon, vaikka palkinto olisi määritelty ennakolta. Sitä vastoin mainitunlainen hevosen käyttöön antaminen muodostaa vastikkeellisen palvelujen suorituksen siinä tapauksessa, että järjestäjä maksaa korvauksen, joka ei riipu siitä, miten kyseinen hevonen sijoittuu kilpailun lopussa.
- 2) Direktiiviä 2006/112 on tulkittava niin, että verovelvolliselle, joka kasvattaa ja valmentaa sekä omia kilpahevosiään että kolmansien hevosiä, kuuluvien hevosten hevoskilpailuihin valmistamiseen ja osallistumiseen liittyvistä liiketoimista aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksettu arvonnalisävero on oikeus vähentää sillä perusteella, että mainittuihin liiketoimiin kohdistuvat kustannukset kuuluvat verovelvollisen liiketoimintaan liittyviin yleiskustannuksiin, sillä edellytyksellä, että kuhunkin kyseessä olevaan liiketoimeen liittyvillä kustannuksilla on suora ja välitön yhteys koko kyseiseen toimintaan. Näin voi olla, jos näin aiheutuneet kustannukset liittyvät kilpahevosiiin, jotka on todella tarkoitettu myytäväksi, tai jos kyseisten hevosten osallistuminen kilpailuihin on objektiivisesti katsottuna keino liiketoiminnan edistämiseen, minkä tarkastaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.
- Siinä tapauksessa, että verovelvollisella on mainitunlainen vähennysoikeus, palkintoa, jonka verovelvollinen mahdollisesti saa jonkin hevosensa loppusijoituksen perusteella hevoskilpailussa, ei ole sisällytettävä arvonnalisäveron perusteeseen.
- 3) Direktiivin 2006/112 98 artiklaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteessä III olevan 14 kohdan kanssa, on tulkittava niin, että yhteen moniosaiseen palvelujen suoritukseen, joka muodostuu useista osatekijöistä, joita ovat muun muassa hevosten valmennus, urheilulaitosten käyttö sekä hevosten majoitus tallissa, niiden ruokinta ja hoito, ei voida soveltaa alennettua arvonnalisäverokantaa silloin, kun mainitun direktiivin liitteessä III olevassa 14 kohdassa tarkoitettu urheilulaitosten käyttö ja hevosten valmennus ovat kyseisen moniosaisen suorituksen kaksi samanarvoista osaa, tai silloin, kun hevosten valmennus on mainitun suorituksen pääasiallinen osatekijä, minkä arviointi on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

(¹) EUVL C 371, 9.11.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – J. J. de Lange v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-548/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Yhdenvertaisen kohtelun periaate ja ikään perustuvan syrjinnän kiellon periaate — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 2, 3 ja 6 artikla — Soveltamisala — Ikään perustuva erilainen kohtelu — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään tietyn iän ylittymisen jälkeen ilmoitettuja koulutuskustannuksia koskevan vähennyksen enimmäismäärästä — Pääsy ammatilliseen koulutukseen)

(2017/C 014/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: J. J. de Lange

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselmä

- 1) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen verotusjärjestelmä, jossa säädetään, että henkilön ilmoittamien ammatillisen koulutuksen kustannusten verotuksellinen kohtelu on erilaista hänen ikänsä perusteella, kuuluu tämän direktiivin aineelliseen soveltamisalaan siltä osin kuin sillä on tarkoitus tukea nuorten pääsyä koulutukseen.
- 2) Direktiivin 2000/78 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle verotusjärjestelmälle, jonka mukaan alle 30-vuotiaat henkilöt voivat tietyin edellytyksin vähentää ammatillisen koulutuksen kustannukset kokonaisuudessaan veronalaisista tuloistaan, kun taas tätä vähennysoikeutta rajoitetaan tämän iän jo saavuttaneiden henkilöiden osalta siltä osin kuin yhtäältä tämä järjestelmä on objektiivisesti ja asianmukaisesti perusteltu työllisyyspoliittisella ja työmarkkinoita koskevalla oikeutetulla tavoitteella ja kuin toisaalta tämän tavoitteen toteuttamiskeinot ovat asianmukaiset ja tarpeen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava, onko pääasian tilanteessa näin.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 1.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Krzysztof Marek Poltorak

(Asia C-452/16 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepäätös 2002/584/YOS — 1 artiklan 1 kohta — Käsite ”oikeusviranomainen” — 6 artiklan 1 kohta — Käsite ”pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen” — Rikspolisstyrelsenin (poliisiylhallitus, Ruotsi) vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanemista varten antama eurooppalainen pidätysmääräys)

(2017/C 014/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosainen

Krzysztof Marek Poltorak

Tuomiolauselmä

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeusviranomaisen käsite on unionin oikeuden itsenäinen käsite, ja tätä 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että Rikspolisstyrelsenin (poliisiylhallitus, Ruotsi) kaltainen poliisiviranomainen ei kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitettun pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen käsitteen alaan, joten eurooppalaista pidätysmääräystä, jonka se on antanut vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen sisältävän tuomion täytäntöönpanemiseksi, ei voida pitää puitepäätöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna oikeudellisena päätöksenä.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Halil Ibrahim Özçelik

(Asia C-453/16 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepäätos 2002/584/YOS — 8 artiklan 1 kohdan c alakohta — Käsite ”pidätysmääräys” — Itsenäinen unionin oikeuden käsite — Poliisiviranomaisen antama ja syyttäjän vahvistama kansallinen pidätysmääräys syytetoimia varten)

(2017/C 014/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosainen

Halil Ibrahim Özçelik

Tuomiolauselma

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätoksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätoksella 2009/299/YOS, 8 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen vahvistus, jonka virallinen syyttäjä antaa poliisiviranomaisen aiemmin syytetoimia varten antamalle pidätysmääräykselle, on tässä säännöksessä tarkoitettu ”oikeudellinen päätös”.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Ruslanas Kovalkovas

(Asia C-477/16 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepäätos 2002/584/YOS — 1 artiklan 1 kohta — Oikeusviranomaisen käsite — 6 artiklan 1 kohta — Pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen käsite — Eurooppalainen pidätysmääräys, jonka Liettuan tasavallan oikeusministeriö on antanut vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten)

(2017/C 014/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Openbaar Ministerie

Vastaaja: Ruslanas Kovalkovas

Tuomiolauselmä

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäättöksellä 2009/299/YOS, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikeusviranomaisen käsite on unionin oikeuden itsenäinen käsite, ja tätä 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä sille, että Liettuan tasavallan oikeusministeriön kaltainen täytäntöönpanovaltaa käyttävä elin nimetään puitepäättöksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi pidätysmääräyksen antaneeksi oikeusviranomaiseksi, eikä sen vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen sisältävän tuomion täytäntöönpanoa varten antamaa eurooppalaista pidätysmääräystä siten voida pitää puitepäättöksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäättöksellä 2009/299, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna oikeudellisena päätöksenä.

(¹) EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 26.10.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15) ja Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15) v. Administración del Estado

(Yhdistetyt asiat C-369/15–C-372/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — 10 a artikla — Menetelmä, joka koskee päästöoikeuksien jakamista maksutta — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen laskeminen — Päätös 2013/448/EU — 4 artikla — Liite II — Pätevyys — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen soveltaminen merkittävälle hiilivuotoriskille alttiina olevilla toimialoilla toimiviin laitoksiin — Päätös 2011/278/EU — 10 artiklan 9 kohta — Pätevyys)

(2017/C 014/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Asianosaiset

Kantajat: Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15) ja Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)

Vastaaja: Administración del Estado

Muut osapuolet: Repsol Petróleo SA ja BP Oil España SAU (C-371/15)

Määräysosa

- 1) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston 23.4.2009 antamalla direktiivillä 2009/29/EY, säännöksistä, kun niitä tulkitaan päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 15 artiklan 3 kohdan valossa, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annetun komission päätöksen 2013/448/EU säännöksistä ei ilmene, että Euroopan komissio olisi kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien vuosittaista enimmäismäärää määritettäessä jättänyt pois muita kuin sähköntuottajien aiheuttamia päästöjä.

- 2) Kolmannen kysymyksen b kohdan tarkastelussa ei ole käynyt ilmi mitään, mikä voisi vaikuttaa päätöksen 2011/278 15 artiklan 3 kohdan pätevyYTEEN.
- 3) Neljännen kysymyksen tarkastelussa ei ole käynyt ilmi mitään, mikä voisi vaikuttaa päätöksen 2011/278 10 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan pätevyYTEEN.
- 4) Päätöksen 2013/448 4 artikla ja liite II ovat pätemättömiä.
- 5) Päätöksen 2013/448 4 artiklan ja liitteen II pätemättömäksi toteamisen ajallisia vaikutuksia rajoitetaan yhtäältä siten, että sillä on vaikutuksia vasta 10 kuukauden jälkeen 28.4.2016 annetun tuomion Borealis Polyolefine ym. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) julistamisesta, jotta Euroopan komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, ja toisaalta siten, että pätemättömien säännösten nojalla kyseisen ajanjakson päättymiseen saakka toteutettuja toimenpiteitä ei voida kyseenalaistaa.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Valitus, jonka 100 % Capri Italia Srl on tehnyt 24.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-198/14, 100 % Capri Italia v. EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri), 19.4.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-351/16 P)

(2017/C 014/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: 100 % Capri Italia Srl (edustajat: P. Pozzi, G. Ghisletti, F. Braga, avvocati)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI)

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on 10.11.2016 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt 100 % Capri Italia Srl:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti (Italia) on esittänyt 12.10.2016 – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale v. Francesco Faggiano

(Asia C-524/16)

(2017/C 014/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Vastapuoli: Francesco Faggiano

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin lainsäädäntöä, joka perustuu 14.6.1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ ja 29.6.1998 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1606/98, ⁽²⁾ tulkittava siten, että vaatimusta eri sosiaaliturvalaitoksissa täyttyneiden vakuutuskausien – erityisesti kun on kyse henkilön kotijäsenvaltiossa ja jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa täyttyneistä vakuutuskausista – yhteenlaskemiseksi, ei voi esittää henkilö, jolle jo maksetaan eläkettä?

- 2) Onko 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle lainsäädännölle, joka perustuu 23.12.2000 annetun lain nro 388 71 §:ään, jonka mukaan vaatimuksen eri sosiaaliturvalaitoksissa täyttyneiden vakuutuskausien – erityisesti kun on kyse henkilön kotijäsenvaltiossa ja jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa täyttyneistä vakuutuskausista – yhteenlaskemiseksi voivat esittää vain sellaiset henkilöt, joille ei ole vielä syntynyt oikeutta eläkkeeseen missään sosiaaliturvalaitoksessa?

- ⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL 1971, L 149, s. 1).
- ⁽²⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta niiden soveltamisalan ulottamiseksi koskemaan virkamiesten erityisjärjestelmiä 29.6.1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1606/98 (EYVL 1998, L 209, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugali) on esittänyt 13.10.2016 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. v. Autoridade da Concorrência

(Asia C-525/16)

(2017/C 014/26)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Pääasian asianosaiset

Kantaja: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Vastaaja: Autoridade da Concorrência

Ennakkoratkaisukysymykset

- i) Jos seuraamusmenettelyssä osoitetaan todistein tai aihetodistein tosiseikkoja, jotka liittyvät määräävässä asemassa olevan yrityksen mahdolliseen syrjivään hinnoittelukäytäntöön, joka kohdistuu yhteen vähittäispalveluja tarjoavaan yritykseen ja aiheuttaa tälle haittaa kilpailijoihinsa nähden, edellyttääkö tällaisen menettelyn pitäminen SEUT 102 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna ”epäedulliseen kilpailuasemaan asettamisena” kyseisen yrityksen kilpailuasemaan ja/tai kilpailukykyyn kohdistuvien vaikutusten vakavuuden, olennaisuuden tai laajuuden arviointia siten, että huomioon otetaan erityisesti yrityksen kyky kompensoida tukkupalveluiden alalla aiheutuneiden kustannusten välinen ero?
- ii) Jos seuraamusmenettelyssä osoitetaan todistein tai aihetodistein, että määräävässä asemassa olevan yrityksen harjoittaman syrjivän hinnoittelukäytännön vaikutukset vähittäispalveluja tarjoavan yrityksen kustannuksiin, tuloihin ja toiminnan kannattavuuteen ovat vähäiset, onko SEUT 102 artiklan c alakohdan sekä tuomion British Airways⁽¹⁾ ja tuomion Clearstream⁽²⁾ unionin oikeuden mukaisen tulkinnan kanssa sopusoinnussa toteamus, ettei asiassa ole viitteitä määräävän aseman väärinkäytöstä tai kielletyistä käytännöistä?
- iii) Vai onko päinvastoin katsottava, ettei tämän perusteella voida sulkea pois sitä, että menettelyä on pidettävä SEUT 102 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna määräävän aseman väärinkäyttönä ja kiellettyinä käytäntönä, jolloin vaikutusten vähäisyydellä on merkitystä ainoastaan kilpailusääntöjä rikkoneen yrityksen vastuun ja sille määrättävien seuraamusten kannalta?
- iv) Onko SEUT 102 artiklan c alakohdan ilmaisua ”epäedulliseen kilpailuasemaan asettavalla tavalla” tulkittava siten, että siinä edellytetään syrjinnästä aiheutuvan edun vastaavan tiettyä prosentuaalista vähimmäisosuutta kyseisen yrityksen kustannusrakenteesta?

- v) Onko SEUT 102 artiklan c alakohdan ilmaisua ”epäedulliseen kilpailuasemaan asettavalla tavalla” tulkittava siten, että siinä edellytetään syrjinnästä aiheutuvan edun vastaavan tiettyä vähimmäiseroa kilpailevien yritysten keskimääräisissä kustannuksissa tarkasteltavien tukkupalvelujen alalla?
- iv) Voidaanko SEUT 102 artiklan c alakohdan ilmausta ”epäedulliseen kilpailuasemaan asettavalla tavalla” tulkita siten, että siinä edellytetään syrjinnästä aiheutuvan edun olevan tarkasteltavien markkinoiden ja palvelujen alalla – taulukoissa 5, 6 ja 7 esitettyjä eroja suurempi, jotta menettelyä voidaan pitää kiellettynä käytäntönä?
- vii) Jos johonkin kysymyksistä iv–vi vastataan myöntävästi, miten olisi määritettävä tällaisen haitan olennaisuuden vähimmäisraja suhteessa kustannusrakenteeseen tai kilpailevien yritysten keskimääräisiin kustannuksiin tarkasteltavien tukkupalvelujen alalla?
- viii) Kun tällainen vähimmäisraja on määritelty mutta siihen ei yllätä joka vuosi, onko tuomiossa Clearstream esitettyä oletusta, jonka mukaan ”vastaavista palveluista maksettujen erilaisten hintojen soveltaminen kauppakumppaniin keskeytyksettä viiden vuoden ajan sellaisen yrityksen taholta, jolla on tosiasiallinen monopoli tuotantoketjun aikaisemman vaiheen markkinoilla, ei ole voinut olla aiheuttamatta kilpailuhaittaa tälle samalle kumppanille”, jätettävä noudattamatta? ⁽³⁾

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317

⁽³⁾ 194 ja 195 kohta.

Kanne 12.10.2016 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-526/16)

(2017/C 014/27)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Owsiany-Hornung ja C. Zadra)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2011/92 ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan eikä 4 artiklan 2 eikä 3 kohdan eikä kyseisen direktiivin liitteen II ja III mukaisia velvoitteita, koska se on vapauttanut hankkeet, joissa etsitään tai selvitetään mineraaliesiintymiä kairauksen avulla – lukuun ottamatta kairauksia niin kutsutuilla aroilla alueilla eli vedenottoalueilla, suojelluilla sisävesialueilla, ja suojelualueilla kuten kansallispuistossa, luonnonsuojelualueilla, luonnonpuistoissa ja Natura 2000-suojelualueilla ja kyseisten alueiden ulommilla suojavyöhykkeillä, joissa ympäristövaikutusten arviointimenettelyn tarpeellisuutta koskevaa arviointimenettelyä sovelletaan kairaukseen 1 000 metrin syvyydestä lukien – 5 000 metrin syvyyteen saakka ympäristövaikutusten arviointimenettelyn tarpeellisuutta koskevasta arviointimenettelystä, ja asettanut muille kairauksille kuin kairauksille vedenottoalueilla, suojelluilla sisävesialueilla, ja mainituilla suojelualueilla sekä kyseisten alueiden ulommilla suojavyöhykkeillä, mainitusta menettelystä vapauttavan raja-arvon, jossa ei huomioida kaikkia kyseisen direktiivin liitteessä III asettuja olennaisia arviointiperusteita.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Puolan tasavalta on rikkonut direktiivin 2011/92 2 artiklan 1 kohtaa ja 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä kyseisen direktiivin liitettä II ja III.

Direktiivin 2011/92 2 artiklan 1 kohdassa veloitetaan jäsenvaltiot huolehtimaan siitä, että ”ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan.”

Direktiivin 2011/92 4 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot määrittävät tapauskohtaisesti selvittämällä tai asettamiensa raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla (nk. Screenings-menettelyllä), onko kyseisen direktiivin liitteessä II tarkoitettujen hankkeiden ympäristövaikutukset arvioitava.

Direktiivin 2011/92 4 artiklan 3 kohdan mukaan Screeningiä varten asetettavia raja-arvoja tai valintaperusteita vahvistettaessa on otettava huomioon ”liitteessä III vahvistetut kyseistä hanketta koskevat olennaiset arviointiperusteet.”

Kairaukset mineraaliesiintymien selvittämiseksi ja etsimiseksi kuuluvat direktiivin 2011/92 liitteen II alaan, koska niissä on kyse mainitun liitteen 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista syväkairauksista.

Nämä ovat komission mukaan hankkeita, joiden osalta kokonaisarvioinnin perusteella ei voida sanoa, ettei niillä ole merkittäviä vaikutuksia ympäristöön.

Jäsenvaltioilla on komission mukaan velvollisuus soveltaa Screening-menettelyä kyseisiin hankkeisiin käyttämällä direktiivin 2011/92 liitteessä III asetettuja olennaisia valintaperusteita.

Kansalliset säädökset ja määräykset, joilla direktiivi 2011/92 on pantu täytäntöön Puolan oikeusjärjestyksessä, vapauttavat komission mukaan kuitenkin mineraaliesiintymien etsimistä tai selvittämistä kairaamalla koskevat hankkeet Screening-menettelystä 5 000 metrin syvyyteen saakka (lukuun ottamatta kairauksia niin kutsutuilla aroilla alueilla eli vedenotto-alueilla, suojelluilla sisävesialueilla ja suojelualueilla, kuten kansallispuistoissa, luonnonsuojelualueilla, luonnonpuistoissa ja Natura 2000-suojelualueilla sekä kyseisten alueiden ulommilla suojavyöhykkeillä, joissa Screening-menettelyä sovelletaan kairauksiin 1 000 metrin syvyydestä lukien).

Tästä ilmenee lähinnä, että suurin osa mineraaliesiintymien etsimistä tai selvittämistä koskevista sellaisista kairauksista, jotka tapahtuvat ”arkojen alueiden” ulkopuolella, suljetaan Screening-menettelyn ulkopuolelle.

Mainittu poissulkeminen ilman, että kaikki direktiivin 2011/92 liitteessä III asetetut olennaiset kriteerit on otettu huomioon, on komission mukaan direktiivin 2011/92 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2 ja 3 kohdan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteiden II ja III kanssa, vastaista.

(¹) EUVL L 26, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 14.10.2016 –
Salzburger Gebietskrankenkasse ja Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz**

(Asia C-527/16)

(2017/C 014/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Salzburger Gebietskrankenkasse ja Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

Muut osapuolet: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt ja Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Päteekö sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 ⁽¹⁾ 5 artiklassa säädetty, asetuksen (EY) N:o 987/2009 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen sitova vaikutus myös SEUT 267 artiklassa tarkoitetussa tuomioistuimessa käsiteltävässä asiassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:
 - a) Päteekö mainittu sitova vaikutus silloinkin, kun sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista käsittelevässä hallinto-toimikunnassa on tätä ennen jo pidetty menettely, joka ei ole johtanut yhteisymmärrykseen eikä riidanalaisten asiakirjojen peruuttamiseen?
 - b) Päteekö mainittu sitova vaikutus silloinkin, kun asiakirja A 1 annetaan vasta, kun vastaanottava jäsenvaltio on virallisesti vahvistanut pakollisen vakuutuksen lainsäädäntönsä mukaisesti? Onko sitova vaikutus tällöin myös taannehtiva?
- 3) Siltä varalta, että asetuksen (EY) N:o 987/2009 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla asiakirjoilla on tietyillä edellytyksillä rajoitettu sitova vaikutus:

Onko asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 artiklan 1 kohtaan sisältyvän korvaamiskiellon vastaista se, kun työntekijän korvaaminen ei tapahdu saman vaan toisen työnantajan lähettämällä työntekijällä? Onko tällöin merkitystä sillä,

 - a) onko tämän työnantajan kotipaikka samassa jäsenvaltiossa kuin ensimmäisen työnantajan, tai sillä,
 - b) onko ensimmäisen ja toisen lähettävän työnantajan välillä henkilöstöön ja/tai organisaatioon liittyviä yhteyksiä?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 284, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 17.10.2016 – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 ja Fédération Nature et Progrès v. Premier ministre ja Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Asia C-528/16)

(2017/C 014/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 ja Fédération Nature et Progrès

Vastaajat: Premier ministrem ja Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko mutageneesilla valmistetut organismit 12.3.2001 annetun direktiivin [2001/18/EY] ⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja geneettisesti muunnettuja organismeja, vaikka ne on vapautettu direktiivin 3 artiklan ja liitteen I B nojalla geneettisesti muunnettujen organismien levittämiseksi ja markkinoille saattamiselle asetetuista velvoitteista? Erityisesti kysytään, voidaanko mutageneesitekniikat, etenkin uudet suunnatun mutageneesin tekniikat, joissa käytetään geenitekniikan menetelmiä, katsoa liitteessä 1 A, johon 2 artiklassa viitataan, luetelluiksi tekniikoiksi? Onko 12.3.2001 annetun direktiivin 2001/18 2 ja 3 artiklaa sekä liitettä I A ja I B näin ollen tulkittava siten, että niissä vapautetaan ennalta varautumista, vaikutusten arviointia ja jäljitettävyyttä koskevista toimenpiteistä kaikki mutageneesilla valmistetut geneettisesti muunnetut organismit ja siemenet vai ainoastaan ionisoivalla säteilyllä tai ennen kyseisten säännösten ja liitteiden antamista olemassa olleille kemiallisille perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistamalla aiheutetuilla perinteisillä sattumanvaraisen mutageneesin menetelmillä valmistetut organismit?
- 2) Ovatko mutageneesilla valmistetut lajikkeet viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13.6.2002 annetun direktiivin 2002/53/EY ⁽²⁾ 4 artiklassa tarkoitettuja geneettisesti muunnettuja lajikkeita, joita ei ole vapautettu kyseisessä direktiivissä säädettyistä velvoitteista? Onko direktiivin soveltamisala sitä vastoin sama kuin 12.3.2001 annetun direktiivin 2 ja 3 artiklasta sekä liitteestä I A ja I B seuraava soveltamisala, ja vapautetaanko siinä yhtä lailla mutageneesilla valmistetut lajikkeet niistä velvoitteista, joita 13.6.2002 annetussa direktiivissä on asetettu geneettisesti muunnettujen lajikkeiden viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon hyväksymiselle?
- 3) Muodostavatko geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön 12.3.2001 annetun direktiivin 2001/18/EY 2 ja 3 artikla sekä liite I A ja I B, siltä osin kuin niissä jätetään mutageneesi direktiivissä säädettyjen velvoitteiden soveltamisalan ulkopuolelle, kattavan yhdenmukaistamistoimenpiteen, jolla jäsenvaltioita kielletään asettamasta mutageneesilla valmistetuille organismeille direktiivissä säädettyjä velvoitteita tai osaa niistä taikka muita velvoitteita, vai oliko jäsenvaltioilla harkintavaltaa niiden täytäntöönpanohetkellä määrittää järjestelmä, jota voidaan soveltaa mutageneesilla valmistettuihin organismeihin?
- 4) Voidaanko 12.3.2001 annetun direktiivin 2001/18/EY 2 ja 3 artiklan sekä liitteen I A ja I B pätevyys kyseenalaistaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa vahvistetun ennalta varautumisen periaatteen kannalta, kun kyseisissä säännöksissä ei velvoiteta soveltamaan mutageneesilla valmistettuihin geneettisesti muunnettuihin organismeihin ennalta varautumista, vaikutusten arviointia eikä jäljitettävyyttä koskevia toimenpiteitä ja kun otetaan huomioon geenitekniikan menetelmien kehitys, näiden tekniikoiden avulla valmistettujen uusien kasvilajikkeiden ilmestyminen ja nykyiset tieteelliset epävarmuustekijät, jotka liittyvät niiden vaikutuksiin ja niistä ympäristölle sekä ihmisten ja eläinten terveydelle mahdollisesti aiheutuviin riskeihin?

⁽¹⁾ Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12.3.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY – Komission julistus (EYVL 2001, L 106, s. 1).

⁽²⁾ Viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13.6.2002 annettu neuvoston direktiivi 2002/53/EY (EYVL 2002, L 193, s. 1).

Kanne 18.10.2016 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-530/16)

(2017/C 014/30)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: W. Mölls ja J. Hottiaux)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan,
 - koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä taatakseen turvallisuusviranomaisen riippumattomuuden rautatieyrityksistä, infrastruktuurin haltijoista, todistusten pyytäjistä ja hankintayksiköistä ja
 - koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä taatakseen tutkintaelimen riippumattomuuden rautatieyrityksistä ja infrastruktuurin haltijoista.
- Puolan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii Puolan tasavaltaa siitä, ettei se ole pannut tutkintaelimen (eli Państwowej Komisji Badania Wypadków Kolejowych (PKBWK)) riippumattomuutta koskevaa periaatetta oikein täytäntöön Puolan lainsäädännössä organisatorisesta, oikeudellisesta ja päätöksenteon näkökulmasta katsottuna, mitä direktiivin 2004/49/EY 21 artiklan 1 kohdassa edellytetään. PKBWK ei ole saanut sellaista asemaa, joka takaisi sille mainitun riippumattomuuden. Komissio kritisoi sitä, että PKBWK kuuluu liikenneministeriöön eikä sen riippumattomuutta suhteessa mainittuun ministeriöön ja infrastruktuurin haltijaan ole mitenkään taattu. PKBWK ei myöskään toimi omissa nimissään, liikenneministeri nimittää ja erottaa sen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, sihteerin sekä pysyvät ja vaihtuvat jäsenet. Liikenneministeri ei myöskään ole antanut PKBWK:n käyttöön sovellettavan järjestelmän kautta riittäviä keinoja, jotta mainittu elin voisi hoitaa tehtävänsä.

Komissio moittii Puolan tasavaltaa myös direktiivin 2004/48/EY 16 artiklan 1 kohdan virheellisestä täytäntöönpanosta siltä osin kuin siinä ei taata turvallisuusviranomaisen (eli Przewozu Kolejowego) riippumattomuutta suhteessa rautatieyrityksiin, infrastruktuurin haltijoihin, todistusten pyytäjiin ja hankintayksiköihin organisatorisesta, oikeudellisesta ja päätöksenteon näkökulmasta katsottuna.

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 164, s. 44.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 26.10.2016 – Länsförsäkringar
Sak Försäkringsaktiebolag ym. v. Ingvar Mattssonin kuolinpesä sekä Jan-Erik Strobel ym. v.
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag**

(Asia C-542/16)

(2017/C 014/31)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 2761-15), sekä Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Tommy Jönssonin kuolinpesä, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson ja Leif Göran Erik Nilssonin kuolinpesä (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 25-16)

Vastapuolet: Ingvar Mattssonin kuolinpesä (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 2761-15), ja Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 25-16)

Ennakkoratkaisukysymykset

Kansallisen tuomioistuimen asia T 25-16

- 1) a) Kuuluuko [direktiivin 2002/92]⁽¹⁾ piiriin toiminta, jossa vakuutusedustajan tarkoituksena ei ole ollut todellisen vakuutus sopimuksen aikaansaaminen? Onko sillä merkitystä, onko tällainen tarkoitus puuttunut jo ennen toiminnan aloittamista vai vasta toiminnan aloittamisen jälkeen?
- b) Onko sillä, että edustaja on harjoittanut fiktiivisen toiminnan rinnalla myös todellista vakuutusedustustoimintaa, merkitystä 1 a -kysymyksessä tarkoitettussa tilanteessa?
- c) Onko sillä, että toiminta on päällisin puolin vaikuttanut asiakkaan näkökulmasta katsottuna vakuutus sopimusten tekemiseen liittyvältä valmistelevalta toiminnalta, merkitystä yhä 1 a -kysymyksessä tarkoitettussa tilanteessa? Onko asiakkaan käsityksellä, joka on perusteltu tai ei ole perusteltu ja joka koskee sitä, oliko kyse vakuutusedustuksesta, merkitystä?

Kansallisen tuomioistuimen asia T 2761-15

- 2) a) Säännelläänkö [direktiivillä 2002/92] sellaista taloudellista tai muunlaista neuvonantoa, joka tapahtuu vakuutus edustuksen yhteydessä mutta jolla ei sellaisenaan tähdätä itse vakuutus sopimuksen tekemiseen tai sen voimassaolon jatkumiseen? Mikä on tilanne erityisesti sellaisen neuvonannon osalta, joka koskee pääoman sijoittamista pääomahenkivakuutuksen yhteydessä?
- b) Kuuluuko 2 a -kysymyksessä tarkoitettu neuvonta – kun siinä on määritelmänsä mukaisesti kyse [direktiivissä 2004/39]⁽²⁾ tarkoitettusta sijoitusneuvonnasta – myös tai sen sijaan kyseisen direktiivin säännösten piiriin? Jos tällainen neuvonta kuuluu myös [direktiivin 2004/39] piiriin, onko joitakin oikeussääntöjä sovellettava ensisijaisesti?

⁽¹⁾ Vakuutusedustuksesta 9.12.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY (EYVL 2003, L 9, s. 3).

⁽²⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL 2004, L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 28.10.2016 – Marcandi Limited, joka toimii nimellä Madbid v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-544/16)

(2017/C 014/32)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Marcandi Limited, joka toimii nimellä Madbid

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa sekä 24, 62, 63, 65 ja 73 artiklaa tulkitaan asianmukaisella tavalla ja kun kyseessä ovat pääasian kaltaiset olosuhteet,
 - a) onko se, että Madbid antaa käyttäjille pisteitä (Credits) maksua vastaan
 - i) 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuulumaton ”ennakkotoimi”, jollaisen unionin tuomioistuin totesi [16.12.2010 antamansa tuomion MacDonald Resorts, C 270/09, EU:C:2010:780], 23–42 kohdassa; vai

- ii) Madbidin suorittama 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu palvelujen suoritus eli verkkohuutokauppoihin osallistumista koskevan oikeuden myöntäminen;
- b) jos verkkohuutokauppoihin osallistumista koskevan oikeuden myöntäminen on Madbidin suorittama palvelujen suoritus, se on 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu "vastikkeellinen" suoritus eli suoritus maksua vastaan (toisin sanoen Madbidin käyttäjältä pisteistä saamaa maksua vastaan);
- c) onko vastaus b kohtaan erilainen, jos maksu pisteistä lisäksi antaa käyttäjälle oikeuden hankkia tavaroita samaan arvoon, mikäli käyttäjän tarjous ei menesty huutokaupassa;
- d) jos Madbid ei suorita vastikkeellista palvelujen suoritusta, kun se antaa käyttäjilleen pisteitä maksua vastaan, suorittaako se tällaisen suorituksen muulloin;

ja mitä periaatteita olisi sovellettava annettaessa vastaus näihin kysymyksiin?

- 2) Kun yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohtaa sekä 14, 62, 63, 65 ja 73 artiklaa sekä 79 artiklan b alakohtaa tulkitaan asianmukaisella tavalla ja kun kyseessä ovat pääasian kaltaiset olosuhteet, saako Madbid vastikkeen käyttäjille suorittamistaan tavaroiden luovutuksista 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 73 artiklassa tarkoitettulla tavalla?

Erityisesti, ja ottaen huomioon vastaus ensimmäiseen kysymykseen,

- a) onko käyttäjän Madbidille pisteistä maksama raha 65 artiklan soveltamisalaan kuuluva "ennakkomaksu" tavaroiden luovutuksesta, jolloin arvonlisäverosaatava syntyy sillä hetkellä, jolloin maksu otetaan vastaan, ja onko Madbidin käyttäjältä saama maksu vastike tavaroiden luovutuksesta;
- b) jos käyttäjä ostaa tavaroita käyttäen toimintoa Buy Now (osta heti) tai Earned Discount (ansaittu alennus), onko niiden pisteiden arvo, jotka käytetään huutokauppatarjousten tekemisessä ja jotka – silloin kun tarjous on tulokseton – tuottavat ansaitun alennuksen tai alentavat osta heti -hintaa,
 - i) 79 artiklan b alakohdassa tarkoitettu hinnanalennus, jolloin vastike Madbidin suorittamasta tavaroiden luovutuksesta on maksu, jonka käyttäjä tosiasiallisesti suorittaa Madbidille ostaessaan tavarat, eikä tämän enempää; vai
 - ii) osa tavaroiden luovutuksesta suoritetusta vastikkeesta, jolloin vastike Madbidin suorittamasta tavaroiden luovutuksesta sisältää sekä rahamäärän, jonka käyttäjä maksaa Madbidille ostaessaan tavarat, että rahamäärän, jonka käyttäjä maksaa pisteistä tehdessään huutokauppakohteista tarjouksia, jotka eivät menesty;
- c) jos käyttäjä käyttää oikeuttaan ostaa tavaroita voitettuaan verkkohuutokaupan, onko vastike näiden tavaroiden luovutuksesta ilmoitettu huutokaupan voittanut hinta (sekä lähetys- ja käsittelykulut) eikä tämän enempää, vai onko niiden pisteiden arvo, jotka voittaja käytti tehdäkseen tarjouksen kyseisessä huutokaupassa, myös osa vastikkeesta, joka maksetaan Madbidin suorittamasta kyseisten tavaroiden luovutuksesta käyttäjälle;

vai mitä periaatteita olisi sovellettava annettaessa vastaus näihin kysymyksiin?

- 3) Silloin kun kaksi jäsenvaltiota kohtelee liiketoimea arvonlisäverotuksessa eri tavalla, missä määrin toisen jäsenvaltion tuomioistuimen olisi tulkitessaan asian kannalta merkityksellisiä unionin oikeussääntöjä ja kansallisia oikeussääntöjä otettava huomioon se, että on suotavaa välttää

- a) liiketoimen kaksinkertainen verotus; ja/tai

b) liiketoimen jättäminen verottamatta;

ja mikä on verotuksen neutraalisuuden periaatteen merkitys tämän kysymyksen kannalta?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 28.10.2016 – Kubota (UK) Limited ja EP Barrus Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Asia C-545/16)

(2017/C 014/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Kubota (UK) Limited ja EP Barrus Limited

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/221 (¹) pätemätön siltä osin kuin siinä luokitellaan asetuksessa eriteltyt ajoneuvot CN-koodiin 8704 21 91 eikä CN-koodiin 8704 10?
- 2) Erityisesti, onko tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/221 pätemätön siltä osin kuin siinä rajoitetaan perusteettomasti alanimikkeen 8704 10 soveltamisalaa, siinä otetaan huomioon kiellettyjä tekijöitä, se on sisäisesti epä johdonmukainen, siinä ei oteta asianmukaisesti huomioon selittäviä huomautuksia eikä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeitä ja yleisiä tulkintasääntöjä ja/tai siinä ei oteta huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 8704 10 osalta yksilöityjä asiaa koskevia vaatimuksia?

(¹) Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 10.2.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/221 (EUVL 2015, L 37, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-386/14, FIH Holding ja FIH Erhvervsbank v. komissio, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-579/16 P)

(2017/C 014/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, K. Blanck-Putz ja A. Bouchagiar)

Muut osapuolet: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-386/14, FIH Holding ja FIH Erhvervsbank v. komissio, 15.9.2016 antaman tuomion, joka on annettu tiedoksi komissiolle 16.9.2016
- ratkaisee ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanteen itse ja hylkää kanteen oikeudellisesti perusteettomana
- velvoittaa muutoksenhaussa vastapuolena ja ensimmäisessä oikeusasteessa kantajina olevat asianosaiset korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaihtoehtoisesti valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-386/14, FIH Holding ja FIH Erhvervsbank v. komissio, 15.9.2016 antaman tuomion, joka on annettu tiedoksi komissiolle 16.9.2016
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn toisen kanneperusteen käsittelyä varten
- määrää, että ratkaisu oikeudenkäyntikuluista ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa tehdään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että sen arvioimiseksi, sisältyikö vuoden 2012 toimenpiteisiin valtiontukea, komission olisi pitänyt soveltaa markkinataloudessa toimivan velkojan periaatetta ottamalla huomioon ne kustannukset, jotka Tanskalle olisi aiheutunut, jollei se olisi toteuttanut kyseisiä toimenpiteitä. Tämä unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu on oikeudellisesti virheellinen, koska mainitut kustannukset ovat Tanskan aikaisemmin FIH:n hyväksi myöntämän valtiontuen välitön seuraus ja koska unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on selvää, ettei komissio voi ottaa tällaisia kustannuksia huomioon tutkiessaan, onko jäsenvaltio toiminut siten kuin markkinatalouden toimija olisi tehnyt.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.11.2016 – Ipatau v. neuvosto

(Yhdistetyt asiat T-694/13 ja T-2/15) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Valko-Venäjään kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Rajoitukset, jotka koskevat pääsyä Euroopan unionin alueelle ja kauttakulkua sen kautta — Kantajan nimen pysyttäminen kyseessä olevien henkilöiden luettelossa — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvelvollisuus — Arviointivirhe — Oikeasuhteisuus)

(2017/C 014/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vadzim Ipatau (Minsk, Valko-Venäjä) (edustaja: asianajaja M. Michalaukas)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Naert ja B. Driessen)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan Valko-Venäjään kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2012/642/YUTP muuttamisesta 29.10.2013 annettu neuvoston päätös 2013/534/YUTP (EUVL 2013, L 288, s. 69), Valko-Venäjää koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 765/2006 8 a artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 29.10.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1054/2013 (EUVL 2013, L 288, s. 1), Valko-Venäjään kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 2012/642/YUTP annetun neuvoston päätöksen muuttamisesta 30.10.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/750/YUTP (EUVL 2014, L 311, s. 39) ja Valko-Venäjää koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 765/2006 8 a artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 30.10.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1159/2014 (EUVL 2014, L 311, s. 2) siltä osin kuin ne koskevat kantajaa.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Vadzim Ipatau veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 93, 29.3.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.11.2016 – Valittajana FK (*) ja muuna osapuolena komissio

(Asia T-328/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Sopimuksen uusiminen — Uusittavan sopimuksen keston rajoittaminen — Puolustautumisoikeudet)

(2017/C 014/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: FK (*) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Currall, G. Berscheid ja T. Bohr, sitten G. Berscheid ja T. Bohr)

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 21.4.2015 antamasta tuomiosta FK (*) v. komissio (F-87/12 RENV, EU:H:2015:31) tehty valitus, jossa vaaditaan tämän tuomion kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 21.4.2015 antama tuomio FK (*) v. komissio (F-87/12 RENV, EU:H:2015:31) kumotaan siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin on hylännyt ensimmäisessä asteessa esitetyt ensimmäisen ja toisen kanneperusteen sekä vahingonkorvausvaateen.
- 2) Komission Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa esittämä oikeudenkäyntiväite hylätään.
- 3) Euroopan komission 18.11.2011 annettu päätös kumotaan siltä osin kuin sillä määrätään, että FK (*) sopimus väliaikaisena toimihenkilönä uudistetaan vain 31.3.2012 asti.
- 4) Asia palautetaan virkamiestuomioistuimeen, jotta jokin muu kuin tämän valituksen käsitellyt jaosto ratkaisisi FK(*) vahingonkorvausvaateen.
- 5) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.11.2016 – CG v. EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Asia T-349/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin P PRO PLAYER rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat EU-kuviomerkit ja kansalliset kuviomerkit P ja P PROTECTIVE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 014/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Körber)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Stoyanova-Valchanova ja M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahama) (edustajat: asianajajat O. Günzel ja V. Ahmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 28.4.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2439/2014-4), joka koskee Perry Ellis International Group Holdings Ltd:n ja CG Verwaltungsgesellschaft mbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.

- 2) CG Verwaltungsgesellschaft mbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Perry Ellis International Group Holdings Ltd:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.11.2016 – SeNaPro v. EUIPO – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn)

(Asia T-769/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Dolokorn rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki DOLOPUR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 014/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: SeNaPro GmbH (Pommelsbrunn, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Schröder)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: E. Strittmatter ja A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Paltentaler Splitt & Marmorwerke GmbH (Rottenmann, Itävalta) (edustaja: asianajaja C. Ofner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.10.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2643/2014-1), joka koskee Paltentaler Splitt & Marmorwerke GmbH:n ja SeNaPro GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) SeNaPro GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 29.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.11.2016 – Apcoa Parking Holdings v. EUIPO (PARKWAY)

(Yhdistetyt asiat T-268/15 ja T-272/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemukset kuvio- ja sanamerkin PARKWAY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2017/C 014/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Apcoa Parking Holdings GmbH (Stuttgart, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Lohmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. Kunz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.3.2015 tekemistä päätöksistä (asiat R 2063/2014-4 ja R 2062/2014-4), jotka koskevat hakemuksia kuvio- ja sanamerkin PARKWAY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi

Määräysosa

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) *Apcoa Parking Holdings GmbH* veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 27.7.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.10.2016 – *Vitra Collections v. EUIPO – Consorzio Origini* (tuolin muoto)

(Asia T-455/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2017/C 014/40)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: *Vitra Collections AG* (Muttentz, Sveitsi) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: aluksi P. Bullock, sitten D. Hanf, ja lopuksi D. Hanf ja S. Bonne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: *Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione* (Firenze, Italia) (edustaja: asianajaja S. Rizzo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 18.3.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 664/2011-5), joka koskee *Consorzio Originin* ja *Vitra Collections AG:n* välistä mitättömyysmenettelyä

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) *Vitra Collections AG* ja *Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione* vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin veloitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 320, 28.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.11.2016 – Jenkinson v. neuvosto ym.(Asia T-602/15) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Euroopan unionin kansainvälisten operaatioiden henkilöstö — Perättäiset määräaikaisten palvelussopimukset — Vahingonkorvausvaatimus — Toimivallan selvä puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2017/C 014/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Liam Jenkinson (Killarney, Irlanti) (edustajat: asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. Vitro ja M. Bishop), Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja S. Bartelt), Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt, É. Chaboureaux ja G. Pasqualetti) ja Eulex Kosovo (Pristina, Kosovo) (edustajat: asianajajat D. Fouquet ja E. Raoult)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan yhtäältä kantajan sopimussuhteen toteamista toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi ja korvausta vahingosta, joka kantajalle väitetään aiheutuneen perättäisten määräaikaisten sopimusten väärinkäytöstä ja perusteettomasta irtisanomisesta, ja toisaalta sen toteamista, että neuvosto, komissio ja EUH ovat syrjineet kantajaa, ja niiden velvoittamista suorittamaan sen johdosta vahingonkorvausta, ja toissijaisesti Euroopan unionin toimielinten sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvasta vaatimus

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Liam Jenkinson veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 7.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.10.2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry ym. v. komissio(Asia T-41/16) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Hakemus suojatun alkuperänimityksen ”Halloumi” tai ”Hellim” rekisteröimiseksi — Komission kirjeet, jotka koskevat kantajien osallistumista rekisteröintimenettelyyn liittyvään vastaväitemenettelyyn — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 014/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nikosia, Kypros), Animal Breeders Association (Nikosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Nikosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nikosia) ja Fatma Garanti (Güzelyurt, Kypros) (edustajat: solicitor B. O'Connor sekä asianajajat S. Gubel ja E. Bertolotto)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Lewis, P. Aalto ja J. Guillem Carrau)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kahden sellaisen Euroopan komission 18.11.2015 päivätyn (Ref.Ares (2015) 5171539) ja 15.1.2016 päivätyn (Ref.Ares (2016) 220922) kirjeen kumoamiseksi, joissa on kyse kantajien osallistumisesta juuston, josta käytetään nimitystä "halloumi/hellmi", rekisteröimistä suojatuksi alkuperänimitykseksi koskevaan menettelyyn liittyvään vastaväitemenettelyyn

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Lausunnon antaminen Euroopan unionin neuvoston, Euroopan parlamentin ja Kyproksen tasavallan väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd, Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association ja Fatma Garanti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut, väliitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 4) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd, Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association, Fatma Garanti, komissio, neuvosto, parlamentti ja Kyproksen tasavalta vastaavat kukin omista väliitoimimenettelystä aiheutuneista kuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 118, 4.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 27.10.2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest ym. v. komissio

(Asia T-116/11) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuki — Yhtiövero — Belgian belgialaisille satamille myöntämä tuki — Komission kirje, jossa ehdotetaan aiheellisia toimenpiteitä — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 014/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia) ja Région wallonne (Belgia) (edustaja: asianajaja J. Vanden Eynde)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Noë ja B. Stromsky)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen valtiontuesta SA.38393 (2015/E) – Satamien verotus Belgiassa – väitetysti tehdyn päätöksen kumoamiseksi, joka on liitetty 22.1.2016 päivättyyn komission kirjeeseen ja jossa ehdotetaan aiheellisia toimenpiteitä Belgian kuningaskunnassa

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.

- 2) *Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi, Port autonome de Liège ja Région wallonne* vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 175, 17.5.2016.

Kanne 29.7.2016 – The Regents of the University of California v. CPVO – Nador Cott Protection ja CVVP (Tang Gold)

(Asia T-405/16)

(2017/C 014/44)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: The Regents of the University of California (Riverside, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat J. Muñoz-Delgado Mérida, S. Poza Martínez, M. Esteve Sanz ja J. Lissen Arbeloa)

Vastaaja: Yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO)

Muut osapuolet valituslautakunnassa: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Ranska) ja Club de Variedades Vegetales Protegidas (Valencia, Espanja)

Menettely CPVO:ssa

Yhteisön sen kasvinjalostajanoikeuden haltija, joka on riitautettu: Kantaja

Yhteisön kasvinjalostajanoikeus, joka on riitautettu: Kasvinjalostajanoikeus nro EU 38924; lajikenimi: Tang Gold, lajike: Citrus reticulata Bianco

Riitautettu päätös: CPVO:n valituslautakunnan päätös 29.4.2016 asiassa A006/2014

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin:

- vahvistaa Nadorcott -lajikkeelle CPVO-TP 201/2 teknisen asiakirjan (technical protocol) ominaisuuden nro 68 osalta arvion ”erittäin korkea” arvosanalla 9, tai toissijaisesti ”korkea” arvosanalla 7, jotta se näin vastaisi eroista samankaltaisten lajikkeiden välillä annettua tiedonantoa, joka on osa Tang Gold-lajikkeen virallista kuvausta;
- tunnustaa, että Tang Gold-lajike ja Nardocott-lajikkeet eroavat selvästi CPVO-TP 201/12 teknisen asiakirjan (technical protocol) ominaisuuksien nro 5, 6, 14, 15, 16, 37, 50, 60 ja 65 osalta, ja toteamalla tämän hyväksyy oikaisun eroista samankaltaisten lajikkeiden välillä annettuun tiedonantoon, joka on osa Tang Gold-lajikkeen virallista kuvausta, sisällyttämällä tämän siihen.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 2100/94 57, 62, 67, 75 ja 81 artiklan rikkominen.
- Asetuksen N:o 874/09 49 artiklan rikkominen.
- Instituto Valenciano de Investigaciones Agrarias (IVIA) antaman asiakirjan, jonka otsikko on ”Importancia de la reducción del contenido de semillas mediante mutagénesis inducida”, virheellinen tulkinta.

- Oinaispiirre nro 68 on riippumaton ympäristöolosuhteista.
- UCR:n toimittamat tiedot ovat verrattavissa Nadorcottin siementen määrään.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 30.9.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-91/15, AV v. komissio, 21.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia T-701/16 P)

(2017/C 014/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis Kayser, T. S. Bohr ja C. Ehrbar)

Muu osapuoli: AV (Cadrezzate, Italia)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion
- palauttamaan asian sitä ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleeseen tuomioistuimeen
- päättämään oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

1. Ensimmäinen valitusperuste perustuu virkamiestuomioistuimen tekemiin oikeudellisiin virheisiin. Ensinnäkin virkamiestuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen eli 16.9.2014 tehdyn komission päätöksen, jossa sovellettiin muuhun osapuoleen Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 32 artiklassa säädettyä lääketieteellistä varaumaa ja evättiin muulta osapuolelta työkyvyttömyyskorvaus, vaikka päätöksen kumoaminen käsittelyaikojen kohtuullisuuden periaatteen loukkaamisen vuoksi on ainoastaan poikkeuksellista. Toiseksi virkamiestuomioistuin katsoi virheellisesti, että päätöksenteon kohtuuton viivästyminen saattoi vaikuttaa päätöksen itse sisältöön. Valittaja toteaa lisäksi perusteluvollisuutta rikotun tämän toisen seikan osalta.
2. Toinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen, joka johtuu siitä, että koska virkamiestuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen ja totesi, että liian pitkäksi katsotulla hallinnollisen menettelyn käsittelyn kestolla oli vaikutusta päätöksen itse sisältöön, valituksenalaisella tuomiolla loukataan oikeusvoiman periaatetta.

Kanne 25.10.2016 – Vincenti v. EUIPO

(Asia T-747/16)

(2017/C 014/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Guillaume Vincenti (Alicante, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EUIPO:n päätöksen, jolla on kieltäydytty vahvistamasta kantajan pysyvä ja täydellinen työkyvyttömyys ja siirtämästä häntä eläkkeelle.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että vastaaja on rikkonut merkityksellisiä henkilöstösääntöjen säännöksiä eli henkilöstösääntöjen 7–9, 13, 33 ja 78 artiklaa sekä henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevia 13–16 artiklaa sekä erityisesti henkilöstösääntöjen 53 artiklaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että vastaaja ei ole noudattanut luottamuksensuojan periaatetta eikä hyvän hallinnon periaatetta (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a, b ja c alakohta) ja että vastaaja on loukannut kantajan menettelyllisiä oikeuksia, kun se on perustanut päätöksensä vääristyneellä tavalla huomioon otetuille tosiseikoille.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, että vastaaja on rikkonut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 3 artiklan 1 kohtaa.

Kantaja vetoaa näiden kanneperusteiden tueksi erityisesti siihen, että nimittävällä viranomaisella ei henkilöstösääntöjen merkityksellisten säännösten nojalla ole työkyvyttömyysmenettelyssä minkäänlaista harkintavaltaa vahvistaa tai olla vahvistamatta virkamiehen pysyvä työkyvyttömyys hoitaa tehtäviään, koska työkyvyttömyyttä koskeva komission päätös on sitova, ja vaikka nimittävällä viranomaisella olisi harkintavaltaa tällaisessa menettelyssä, ei kantajan tapauksessa ole ollut olemassa perusteltua syytä jättää vahvistamatta hänen pysyvä työkyvyttömyytensä.

Kanne 28.10.2016 – Novolipetsk Steel v. komissio

(Asia T-752/16)

(2017/C 014/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PAO Novolipetsk Steel (Lipetsk, Venäjä) (edustajat: asianajaja B. Evtimov ja D. O’Keeffe, solicitor)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta tiettyjen muun muassa Venäjän federaatiosta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 29.7.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1328, joka on julkaistu 4.8.2016 Euroopan unionin virallisessa lehdessä L 210, kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, puolustautumisoikeudet mukaan lukien, prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen ⁽¹⁾ 18 artiklaa sekä polkumyymntisopimuksen ⁽²⁾ 6.8 artiklaa ja liitettä II, loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja teki oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että kantaja oli yhteistyössä toimimaton tuottaja, ja sovelsi sen käytettävissä olevia tietoja.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja 3 artiklan 5 kohtaa sekä polkumyymntisopimuksen 3.1 artiklaa, otti sille esitetyt todisteet huomioon vääristyneellä tavalla ja teki ilmeisiä arviointivirheitä, kun se arvioi vahinkoindikaattoreita virheellisesti eikä suorittanut unionin tuotannonalan tilannetta koskevaa puolueetonta tarkastelua.
- Kantaja esittää, että komissio tukeutui ainoastaan valikoituihin unionin tuotannonalan tilannetta koskeviin taloudellisiin indikaattoreihin ja jätti ottamatta huomioon keskeisiä indikaattoreita, joista olisi käynyt ilmi erilainen, positiivisempi unionin tuotannonalan tilanne.
- Lisäksi kantaja esittää, että komissio omaksui puolueellisen lähestymistavan, joka suosi sen vahinkoa koskevia päätelmiä ja vääristi sille esitettyjä todisteita, kun se ei tarkastellut kyseisen tuotteen vapaita markkinoita ja kytkösmarkkinoita kokonaisuudessaan sillä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla olevan velvollisuuden, joka koskee puolueettoman tarkastelun suorittamista, vastaisesti.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 7 kohtaa, kun se arvioi virheellisesti väitetysti polkumyymntillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan tilanteen välistä syy-yhteyttä. Kantaja esittää myös, että komissio ei noudattanut velvollisuuttaan olla pitämättä muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa väitetysti polkumyymntillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana eikä huomionnut muita tekijöitä, jotka voivat yhdessä katkaista syy-yhteyden.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio määrittä virheellisesti vahingon korjaavan tason ja siten rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa ja 9 artiklan 4 kohtaa ja teki ilmeisen arviointivirheen. Kantajan mukaan komissio erityisesti määrittä kohtuuttoman ja liiallisen unionin tuotannonalan voittomarginaalin ja teki ilmeisen arviointivirheen, kun se sovelsi vahinkomarginaalin määrittämiseksi ja analogisesti kohtuullisia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja etuyhteydettömän tuojan kohtuullista voittoa koskevaa oikaisua, josta on säädetty perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa.

⁽¹⁾ Polkumyymntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

⁽²⁾ WTO:n polkumyymntisopimus.

Kanne 28.10.2016 – Severstal v. komissio

(Asia T-753/16)

(2017/C 014/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PAO Severstal (Tšerepovets, Venäjä) (edustajat: asianajaja B. Evtimov ja D. O’Keeffe, solicitor)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan lopullisen polkumyymntitullin käyttöönotosta tiettyjen muun muassa Venäjän federaatiosta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 29.7.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1328, joka on julkaistu 4.8.2016 Euroopan unionin virallisessa lehdessä L 210, kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee kantajaa

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen⁽¹⁾ 18 artiklaa sekä polkumyynntisopimuksen⁽²⁾ 6.8 artiklaa ja liitettä II, kun se katsoi, että kantaja oli osittain yhteistyössä toimimaton tuottaja, ja sovelsi sen käytettävissä olevia tietoja sekä teki ilmeisen arviointivirheen. Kantaja katsoo, että tämän lisäksi osittaisen yhteistyön puuttumisen seuraukset olivat selvästi epäasianmukaisia havaittujen vähäisten puutteiden valossa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio loukkasi kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja kantajan puolustautumisoikeuksia, kun se rajoitti kantajan mahdollisuuksia puolustautua komission kielteisiä toteamuksia vastaan. Kantajan mukaan komissio tosiasiallisesti hylkäsi/jätti ottamatta huomioon kantajan esittämät lisätiedot tai lisäperustelut, jotka koskivat kantajan osittaista yhteistyössä toimimattomuutta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio ei vahvistanut asianmukaista polkumyynntimarginaalia perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun se oli rikkonut 2 artiklan 3 kohtaa ja 2 artiklan 4 kohtaa, tulkinnut virheellisesti 2 artiklan 9 kohtaa ja tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, ja siihen, että komissio ei tehnyt tasapuolista vertailua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja 3 artiklan 5 kohtaa sekä polkumyynntisopimuksen 3.1 artiklaa, otti sille esitetyt todisteet huomioon vääristyneellä tavalla ja teki ilmeisiä arviointivirheitä, kun se arvioi vahinkoindikaattoreita virheellisesti eikä suorittanut unionin tuotannonalan tilannetta koskevaa puolueetonta tarkastelua. Kantajan mukaan komissio tukeutui ainoastaan valikoituihin unionin tuotannonalan tilannetta koskeviin taloudellisiin indikaattoreihin ja jätti ottamatta huomioon keskeisiä indikaattoreita, joista olisi käynyt ilmi erilainen, positiivisempi unionin tuotannonalan tilanne. Lisäksi kantaja esittää, että komissio omaksui puolueellisen lähestymistavan, joka suosi sen vahinkoa koskevia päätelmiä ja vääristi sille esitettyjä todisteita, kun se ei tarkastellut kyseisen tuotteen vapaita markkinoita ja kytkösmarkkinoita kokonaisuudessaan ja yhdessä kaikkien indikaattoreiden osalta ja kun se päätti tehdä erillisen kolmitahoisen arvioinnin, joka vääristi kokonaisarviointia.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 7 kohtaa, kun se arvioi virheellisesti väitetysti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan tilanteen välistä syy-yhteyttä. Kantaja esittää myös, että komissio ei noudattanut velvollisuuttaan olla pitämättä muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa väitetysti polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana eikä huomioinut muita tekijöitä, jotka voivat yhdessä katkaista syy-yhteyden.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio määrittä virheellisesti vahingon korjaavan tason ja siten rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa ja 9 artiklan 4 kohtaa ja teki ilmeisen arviointivirheen. Kantajan mukaan komissio erityisesti määrittä kohtuuttoman ja liiallisen unionin tuotannonalan voittomarginaalin ja teki ilmeisen arviointivirheen, kun se sovelsi vahinkomarginaalin määrittämiseksi ja analogisesti kohtuullisia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja etuyhteydettömän tuojan kohtuullista voittoa koskevaa oikaisua, josta on säädetty perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

⁽²⁾ WTO:n polkumyynntisopimus.

Kanne 2.11.2016 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (soikion muotoisen siluetin kuva)

(Asia T-754/16)

(2017/C 014/49)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat E. Ochoa Santamaría ja V. Rodríguez Pombo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Xuebo Ye (Wenzhou, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki (soikion muotoisen siluetin kuva) – Rekisteröintihakemus nro 13 088 191

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 31.8.2016 asiassa R 2608/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi kaikkine asiakirjoinaan ja siihen liittyvine jäljennöksineen
- ottaa tutkittavaksi esitetyn näytön
- hyväksyy kanteen, kumoaa riidanalaisen päätöksen ja epää kyseessä olevan kuviomerkin rekisteröinnin EU-tavaramerkiksi nro 13 088 191 asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan nojalla
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen.

Kanne 31.10.2016 – ArcelorMittal Belval & Differdange ja ThyssenKrupp Steel Europe v. ECHA

(Asia T-762/16)

(2017/C 014/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ArcelorMittal Belval & Differdange SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg) ja ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Scheidmann and M. Kottmann)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan ECHA:n 26.9.2016 tekemän päätöksen (viite ATD/52/2016)
- vaihtoehtoisesti kumoamaan ECHA:n 19.8.2016 tekemän päätöksen (viite ATD/52/2016) sikäli kuin siinä evätään kantajien pyyntö tutustua heitä koskeviin asiakirjoihin
- velvoittaa ECHA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomiseen
 - Kantajat väittävät, että riidanalaisella päätöksellä sovelletaan virheellisesti edellä mainittua säännöstä, koska päätöksessä katsotaan, että asiakirjojen paljastaminen voi loukata kaupallisia etuja, ja ne toteavat myös, että päätöksellä jätetään huomiotta yleinen etu.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan rikkomiseen
 - Kantajat väittävät, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan edellä mainittua määräystä ja että – toisin kuin päätöksessä todetaan – asiakirjat, joihin tutustumista on pyydetty, ovat osa kantajia koskevia asiakirjoja, eivätkä täten jää mainitun määräyksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Kanne 3.11.2016 – Paulini v. EKP**(Asia T-764/16)****(2017/C 014/51)***Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Jörn Paulini (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 15.12.2015 tehdyn päätöksen, jota muutettiin 10.2.2016 ja jolla kantajalle annettiin tiedoksi hänen palkan- ja bonuksen tarkistuksensa vuodelta 2015
- myöntämään kantajalle korvauksen kannekirjelmän 99 ja 103 kohdassa kuvatusta aineellisesta vahingosta
- myöntämään kantajalle arvioidulta määrältään 10 000 euron korvauksen aineettomasta vahingosta
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisellä kanneperusteella vedotaan vuonna 2015 annettujen palkan- ja bonusentarkistusta koskevien suuntaviivojen (jäljempänä suuntaviivat) lainvastaisuuteen sillä perusteella, että ne ovat yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, palvelussuhteen ehtojen 51 artiklan sekä unionin perusoikeuskirjan 12 ja 21 artiklan vastaiset. Toissijaisesti kantaja vetoaa riidanalaisen päätöksen lainvastaisuuteen sillä perusteella, että se on suuntaviivojen vastainen ja sisältää ilmeisen arviointivirheen.

Kantaja katsoo, että suuntaviivat ovat lainvastaiset, koska ne ovat epäedullisemmat henkilöille, jotka voivat hoitaa työtehtäviään rajoitetusti objektiivisesti itsestään johtumattomista syistä, kuten sairausloma, osa-aikainen työkyvyttömyys tai henkilöstökomitean tehtävien hoitamista varten myönnetty vapautus (tai tällaisten yhdistelmä), suhteessa työtehtäviään kokoaikaisesti hoitaviin työtovereihinsa. Tämän seurauksena riidanalainen päätös, joka tehtiin lainvastaisten suuntaviivojen perusteella, on myös lainvastainen.

Toissijaisesti kantaja katsoo, että vaikka suuntaviivat olisivat lainmukaiset, riidanalainen päätös on joka tapauksessa niiden vastainen, sillä hänen poissaoloaikansa otettiin huomioon kielteisenä seikkana, vaikka niitä olisi pitänyt pikemminkin käyttää myönteistä asennetta osoittavana ja siten palkan- ja bonuksentarkistuksessa myönteisesti huomioon otettavana seikkana. Kaikkien tekijöiden arvioimisesta suuntaviivojen mukaisesti olisi kantajan mukaan selkeästi pitänyt seurata suurempi palkan- ja bonuksentarkistus.

- 2) Toisella kanneperusteella vedotaan riidanalaisen päätöksen lainvastaisuuteen henkilöstön edustamista koskevia tehtäviä varten myönnettyyn palveluksesta vapauttamiseen liittyvän laskentakaavan soveltamisen kannalta, koska kyseisessä päätöksessä ei poistettu sairauspoissaolojen vaikutusta, minkä vuoksi se on 18.12.2008 tehdyn päätöksen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, unionin perusoikeuskirjan 12 ja 21 artiklan sekä palvelussuhteen ehtojen 51 artiklan vastainen. Toissijaisesti kantaja esittää, että jos 18.12.2008 tehty päätös ei mahdollista sairausloman vaikutuksen poistamista, kyseinen päätös on tältä osin lainvastainen.

Kantajan mukaan EKP:n olisi pitänyt poistaa hänen sairauspoissaolojensa vaikutus, sellaisena kuin se ilmenee siitä, miten hänet oli vapautettu palveluksesta tammi- ja helmikuussa 2015, kun se laski hänen palkan- ja bonuksentarkistuksensa henkilöstökomitean jäsenen tehtävien osalta henkilöstön henkilöstökomitean toimintaan osallistumiseen liittyvän palkan- ja bonuksentarkistuksen laskentakaavasta 18.12.2008 tehdyn päätöksen mukaisella laskutavalla.

Jos 18.12.2008 tehty päätös ei mahdollista tätä, kantaja vetoaa toissijaisesti kyseisen päätöksen lainvastaisuuteen tältä osin, koska henkilöstökomitean jäsenet, joiden palveluksesta vapauttaminen on järjestettävä uudelleen terveydellisistä syistä johtuvien poissaolojen vuoksi, joutuvat kokoaikaisesti työskenteleviä työtovereitaan huomompaan asemaan huolimatta suorituksen tai tuottavuuden samanlaisuudesta, minkä lisäksi he kärsivät vahinkoa henkilöstökomitean toimintaan osallistumisensa vuoksi.

- 3) Kolmannella kanneperusteella väitetään, että pyöristämiskäytäntö on 18.12.2008 tehdyn päätöksen vastainen, koska kyseisessä päätöksessä ei sallita pyöristämistä henkilöstökomitean jäsenten osalta. Toissijaisesti kantaja väittää, että jos 18.12.2008 tehdyssä päätöksessä sallitaan pyöristäminen henkilöstökomitean jäsenten osalta, päätös on tältä osin ilmeisen perusteeton ja epäasianmukainen.

Kantaja riitauttaa toisella kanneperusteella 18.12.2008 tehdyn päätöksen lainmukaisuuden, jos kyseistä päätöstä on tulkittava siten, ettei siinä sallita sitä, että EKP poistaa kantajan sairausloman vaikutuksen, kun se soveltaa palkan- ja bonuksentarkistuksen laskentakaavaa. Hän riitauttaa kyseisellä kanneperusteella kyseisen päätöksen lainmukaisuuden yksinomaan tältä osin. Lisäksi hän katsoo, että EKP soveltaa käytäntöä, jossa laskentakaavan soveltamisen lopputulos pyöristetään, jotta siitä saadaan muodostettua tasoja, minkä jälkeen pyöristetyt tasot muutetaan takaisin prosenteiksi, jotta voidaan määrittää henkilön saama korotus.

Kantaja kyseenalaistaa tällaisen käytännön, jolle ei ole mitään oikeusperustaa sovellettavassa säännöstössä eikä varsinkaan 18.12.2008 tehdyssä päätöksessä. Toissijaisesti hän väittää, että jos 18.12.2008 tehdyssä päätöksessä katsotaan sallittavan palkan- ja bonuksentarkistuksen pyöristäminen henkilöstökomitean jäsenten osalta, kyseinen päätös on lainvastainen tältä osin, koska se on ilmeisen perusteeton ja epäasianmukainen.

Kanne 7.11.2016 – Picard v. komissio**(Asia T-769/16)**

(2017/C 014/52)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Maxime Picard (Hettange-Grande, Ranska) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen, jolla etukäteen vahvistettiin kantajan eläkeoikeuksia koskevat tietyt seikat, tai sen, ettei tällaista henkilöstösäännöissä edellytettyä päätöstä tehty henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston yksikön 4 sektorin 001 "Eläkkeet" käsittelijän kantajalle 4.1.2016 osoittaman sen viestin johdosta, jolla kantajalle ilmoitettiin vastauksena tämän samana päivänä esittämään pyyntöön, että kantajan eläkeoikeudet olivat muuttuneet sen johdosta, että kantaja oli otettu uudelleen palvelukseen tehtäväryhmään II 1.6.2014, ja että kantajan eläkeikä olisi 66 vuotta ja että eläkeoikeuksien vuotuinen karttumisprosentti olisi 1,8 prosenttia 1.6.2014 lukien
- kumoamaan tarpeellisilta osin komission henkilöstöhallinnon pääosastoon kuuluvan osaston E johtajan 26.7.2016 tekemän päätöksen siltä osin kuin kantajan 1.4.2016 tekemä oikaisupyyntö päätöksestä tai siitä, ettei päätöstä ollut tehty 4.1.2016 lähetetyn viestin johdosta, jätettiin tutkimatta asianosaiselle vastaisen toimen puuttumisen johdosta ja toissijaisesti hylättiin perusteettomana.
- velvoittaa vastaajan korvaamana oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja henkilöstösääntöjen 77 artiklan toisen ja viidennen kohdan rikkomiseen sekä henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevien 21 artiklan toisen kohdan ja 22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, joita sovelletaan muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 109 artiklan nojalla, rikkomiseen, joka rasittaa 4.1.2016 lähetettyä viestiä, sillä näiden henkilöstösääntöjen säännösten soveltamiseksi huomioon otettu palvelukseen astumisen ajankohta oli 1.6.2014, jolloin se sopimus tuli voimaan, jolla kantaja otettiin tehtäväryhmän II tehtäviin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 87 artiklan 4 kohdan nojalla, vaikka kyseessä olisi pitänyt olla ajankohta 1.7.2008, jolloin kantaja tuli alun perin komission palvelukseen tehtäväryhmän I sopimussuhteiseksi toimihenkilöksi.

Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan:

- Ensimmäinen osa perustuu siihen, että henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston yksikön 4 sektori 1 ja komission henkilöstöhallinnon pääosastoon kuuluvan osaston E johtaja katsoivat virheellisesti sillä perusteella, että 19.5.2014 päivätty sopimus, jolla kantaja otettiin tehtäväryhmään II, oli uusi ja merkitsi uutta palvelukseenottamista, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevia 22 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja 21 artiklan toista kohtaa voitu soveltaa kantajaan niin, että kantajaan voitiin sitä vastoin soveltaa henkilöstösääntöjen 77 artiklan viidettä ja toista kohtaa, vaikka liitteessä XIII olevissa 21 ja 22 artiklassa tarkoitettu palvelukseenotuspäivä on ensimmäisen palvelukseenottamisen päivämäärä.
- Toinen osa perustuu siihen, että henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston yksikköön kuuluva sektori 1 ja komission henkilöstöhallinnon pääosastoon kuuluvan osaston E johtaja tekivät myös virheen katsoessaan sillä perusteella, että 19.5.2014 päivätty sopimus, jolla kantaja oli otettu tehtäväryhmään II, merkitsi kantajan uran jatkuvuuden katkeamista, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevia 22 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja 21 artiklan toista kohtaa soveltaa kantajaan niin, että kantajaan voitiin sitä vastoin soveltaa henkilöstösääntöjen 77 artiklan viidettä ja toista kohtaa, vaikka tämä sopimus oli osa kantajan uran jatkumista, koska sen tarkoituksena ja vaikutuksena oli määritellä uudelleen kantajan tehtäväryhmä ilman muiden tehtävien kuin muodollisten tehtävien muutosta.

Kanne 24.10.2016 – Toontrack Music v. EUIPO (EZMIX)**(Asia T-771/16)**

(2017/C 014/53)

*Oikeudenkäyntikieli: ruotsi***Asianosaiset**

Kantaja: Toontrack Music AB (Uumaja, Ruotsi) (edustaja: asianajaja L.-E. Ström)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki EZMIX – Rekisteröintihakemus nro 13 945 423

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 27.7.2016 asiassa R 2436/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 7 artiklan 2 kohdan, 43 artiklan ja 65 artiklan nojalla, ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 7 artiklan 2 kohtaa ja 43 artiklaa on rikottu.

Kanne 4.11.2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell)**(Asia T-776/16)**

(2017/C 014/54)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Thiele)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: iCell AB (Älvdalen, Ruotsi)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”iCell.” – Rekisteröintihakemus nro 12 877 676

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.9.2016 asiassa R 2496/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että väite hyväksytään kokonaisuudessaan ja EU-tavaramerkiksi rekisteröintiä koskeva hakemus nro 12 877 676 hylätään
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 4.11.2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Asia T-777/16)

(2017/C 014/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Thiele)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: iCell AB (Älvdalen, Ruotsi)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat iCell. Insulation Technology Made in Sweden – Rekisteröintihakemus nro 12 882 023

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 28.7.2016 asiassa R 181/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että väite pysytetään koko laajuudessaan voimassa ja EU-tavaramerkkiä koskeva rekisteröintihakemus nro 12 882 023 hylätään
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 7.11.2016 – Rühland v. EUIPO – 8 seasons design (Leuchten)

(Asia T-779/16)

(2017/C 014/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lothar Rühland (Wendeburg, Saksa) (edustajat: asianajajat H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus ja J. Engberding)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: yhteisömalli "Leuchten" nro 1 402 341-0006

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 8.7.2016 asiassa R 878/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää yhteisömallin nro 001042341-0006 mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuna valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 9.11.2016 – Puma ym. v. komissio

(Asia T-781/16)

(2017/C 014/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Puma SE (Herzogenaurach, Saksa) ja 8 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja E. Vermulst)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa komission 18.8.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1395 lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 225, s. 52) antaman tuomion täytäntöön panemisesta;
- kumoaa komission 13.9.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1647 lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd etuyhteydessä oleva yritys Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 245, s. 16) antaman tuomion täytäntöön panemisesta;

- kumoaa komission 28.9.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1731 lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut General Footwear Ltd (Kiina), Diamond Vietnam Co. Ltd ja Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 262, p. 4) antaman tuomion täytäntöön panemisesta; ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, ettei komissiolla ollut oikeudellista toimivaltaa antaa riidanalaisia asetuksia alunperinkään.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että se, ettei komissio esittänyt täsmällistä oikeudellista perustaa riidanalaisen asetuksen antamiselle, rikkoi SEUT 296 artiklaa ja loukkasi kantajien oikeutta puolustukseen ja tehokkaaseen oikeussuojaan.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että se, että riidanalaisen jalkineita koskevan menettelyn uudelleen avaamiselle ja kantajan tavarantoimittajia koskevien rauenneiden polkumyyntitullien taannehtivalle käyttöönotolle kantajan tavarantoimittajille (i) ei ole oikeudellista perustaa, perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen SEUT 266 artiklan ja perusasetuksen soveltamisessa ja rikkoi jälkimmäistä (ii) on ristiriidassa perusteltujen odotusten suojan, oikeusvarmuuden ja takautumattomuuden periaatteiden kanssa; ja (iii) on ristiriidassa SEUT 266 artiklan kanssa, rikkoi SEUT 5 artiklan 4 kohtaa ja perustuu komission toimivallan väärinkäyttöön.
4. Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että tullin taannehtiva käyttöönotto kolmen riidanalaisen säännöksen nojalla on kantajia syrjivä.
5. Viides kanneperuste perustuu siihen, että väitteet kantajien tavarantoimittajien markkinatalouskohtelusta ja yksilöllisestä kohtelusta olivat syrjiviä ja perustuivat komission toimivallan väärinkäyttöön.

Kanne 9.11.2016 – Timberland Europe v. komissio

(Asia T-782/16)

(2017/C 014/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Timberland Europe BV (Enschede, Alankomaat) (edustaja: asianajaja E. Vermulst)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa komission 18.8.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1395 lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 225, s. 52) antaman tuomion täytäntöönpanemisesta;

- kumoaa komission 13.9.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1647 lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd etuyhteydessä oleva yritys Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 245, s. 16) antaman tuomion täytäntöön panemisesta;
- kumoaa komission 28.9.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1731 lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut General Footwear Ltd (Kiina), Diamond Vietnam Co. Ltd ja Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 262, p. 4) antaman tuomion täytäntöön panemisesta; ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, ettei komissiolla ollut oikeudellista toimivaltaa antaa riidanalaisia asetuksia alunperinkään.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että se, ettei komissio esittänyt täsmällistä oikeudellista perustaa riidanalaisen asetusten antamiselle, rikkoi SEUT 296 artiklaa ja loukkasi kantajan oikeutta puolustukseen ja tehokkaaseen oikeussuojaan.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että se, että riidanalaisen jalkineita koskevan menettelyn uudelleen avaamiselle ja kantajan tavarantoimittajia koskevien rauenneiden polkumyyntitullien taannehtivalle käyttöönotolle kantajan tavarantoimittajille (i) ei ole oikeudellista perustaa, perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen SEUT 266 artiklan ja perusasetuksen soveltamisessa ja rikkoi jälkimmäistä (ii) on ristiriidassa perusteltujen odotusten suojan, oikeusvarmuuden ja takautumattomuuden periaatteiden kanssa; ja (iii) on ristiriidassa SEUT 266 artiklan kanssa, rikkoi 5 artiklan 4 kohtaa ja perustuu komission toimivallan väärinkäyttöön.
4. Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että tullin taannehtiva käyttöönotto kolmen riidanalaisen säännöksen nojalla on kantajaa syrjivä.
5. Viides kanneperuste perustuu siihen, että väitteet kantajan tavarantoimittajien markkinatalouskohtelusta ja yksilöllisestä kohtelusta olivat syrjiviä ja perustuivat komission toimivallan väärinkäyttöön.

Kanne 10.11.2016 – De Geoffroy ym. v. parlamentti

(Asia T-788/16)

(2017/C 014/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Dominique De Geoffroy (Bryssel, Belgia) ja 14 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 21.3.2016 julkaistun parlamentin "Guidelines"-asiakirjan (suuntaviivat), jotka koskevat lomaa (Guidelines on leave)
- kumoaa 13.6.2016 tehdyn päätöksen, jolla evättiin Stéphane Grosjeanin lomahakemus
- kumoaa 12.4.2016 tehdyn päätöksen, jolla hyväksyttiin Françoise Joostensin lomahakemus mutta sisällytettiin haetut lomapäivät 3,5 päivän kiintiöön
- kumoaa 2.6.2016 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin Françoise Joostensin lomahakemus
- joka tapauksessa velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kuusi kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja ei ole esittänyt lainkaan perusteluja, kun otetaan huomioon, että valituksiin, joita kantajat tekivät 21.3.2016 julkaistuista lomaa koskevista parlamentin Guidelines-ohjeista (jäljempänä riidanalaiset ohjeet), ei vastattu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu lainvastaisuuteen, johon on syyllistytty, kun parlamentti on antanut riidanalaiset suuntaviivat, koska siinä yhteydessä on rikottu henkilöstösääntöjä ja lomaoikeuksien hallinnointia koskevissa sisäisissä säännöissä tunnustettuja oikeuksia, sekä kantajien saavutettujen etujen loukkaamiseen.
 - Kaksi kantajaa, joille kolme yksittäistä kanteen kohteena olevaa päätöstä – eli 2.6.2016, 13.6.2016 ja 12.4.2016 päivätyt päätökset, joista kahdella ensimmäisellä evätään kantajien hakemat lomat ja kolmannella hyväksytään yhden kantajan lomahakemus mutta sisällytetään lomat 3,5 päivän kiintiöön – on osoitettu, katsovat näin ollen, että mainituissa päätöksissä vedotaan kaikissa samaan perusteeseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei parlamentin henkilöstön edustajia ole kuultu siinä yhteydessä, kun parlamentti on antanut riidanalaiset suuntaviivat, mikä merkitsee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 27 artiklan rikkomista.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei toimielimen etuja ole verrattu oikeasuhteisesti tulkkien etuihin, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, oikeuden väärinkäyttöön, arviointivirheeseen, hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin, joihin vastaajana oleva toimielin on syyllistynyt antaessaan riidanalaiset suuntaviivat.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu syrjintään, johon riidanalaisen suuntaviivojen antaminen on johtanut tulkkien ja muiden virkamiesten ja toimenhaltijoiden välillä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden loukkaamiseen, oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen ja ennakoitavuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin on kyse poikkeuksista ja erityistapauksista, jotka mainitaan kyseisissä suuntaviivoissa.

Kanne 8.11.2016 – InvoiceAuction B2B v. EUIPO (INVOICE AUCTION)

(Asia T-789/16)

(2017/C 014/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Jonas)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosat INVOICE AUCTION – Rekisteröintihakemus nro 13 821 095

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.8.2016 asiassa R 2201/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 11.11.2016 – C & J Clark International v. komissio

(Asia T-790/16)

(2017/C 014/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: C & J Clark International Ltd (Somerset, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajajat A. Willems ja S. De Knop)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi;
- kumoaa komission 18.8.2016 antaman täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1395 lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd, ja unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 (EUVL L 225, s. 52) antaman tuomion täytäntöönpanemisesta;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että toimiessaan ilman pätevää oikeusperustaa komissio loukkasi SEUT 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista toimivallan periaatetta.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio rikkoi SEUT 266 artiklaa koska se ei ole ryhtynyt unionin tuomioistuimen tuomion 4.2.2016, *C & J Clark International*, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että ottamalla käyttöön polkumyyntitullin Footwearin tuonnille ”mikä tapahtui [mitätöityjen asetusten] soveltamisen aikana”, komissio rikkoi perusasetuksen ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 10 artiklan 1 kohtaa ja loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta (takautumattomuus);
4. Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että ottamalla käyttöön polkumyyntitullin suorittamatta unionin etua koskevaa arviointia, komissio rikkoi perusasetuksen 21 artiklaa, ja se, että polkumyyntitullin käyttöönotto on unionin edun mukainen, olisi joka tapauksessa ollut virheellinen päätelmä;
5. Viides kanneperuste perustuu siihen, että antamalla säädöksen, joka ylittää sen, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi, komissio rikkoi SEUT 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa.

⁽¹⁾ Regulation (EU) 2016/1036 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on protection against dumped imports from countries not members of the European Union, OJ L 176, p. 21.

Kanne 14.11.2016 – Real Madrid Club de Fútbol v. komissio

(Asia T-791/16)

(2017/C 014/62)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Real Madrid Club de Fútbol (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat E J. Pérez-Bustamante ja F. Löwhagen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi
- kumoamaan valtiontuesta SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) 4.6.2016 tehdyn komission päätöksen kokonaisuudessaan
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä katsottiin valtiontueksi Real Madridin ja Ayuntamiento de Madridin (Madridin kaupunki) välinen tonttien luovutus, koska kyseiset tontit oli yliarvostettu 18,4 miljoonaan euroon.

Tämä päätös annettiin sen seurauksena, että Ayuntamiento de Madrid ei noudattanut vuonna 1998 tehtyä välitystuomioiden täytäntöönpanoa koskevaa yleissopimusta, jonka mukaan se oli sitoutunut luovuttamaan Las Tablasissa sijaitsevan maa-alan B-32 Real Madrid CF:lle. Ayuntamiento de Madrid ja Real Madrid CF korjasivat tämän tilanteen väliliesmenettelyssä vuonna 2011 annetulla päätöksellä, jonka mukaan Real Madrid CF:lle maksettiin korvaus mainittujen tonttien luovutuksen muodossa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen

- Kantaja väittää tältä osin, että komissio teki ilmeisiä arviointivirheitä todetessaan, että välimiesmenettelyssä vuonna 2011 annetulla päätöksellä kantajalle annettiin taloudellinen etu ja tätä oli siten pidettävä sille myönnettynä valtiontukena. Välimiesmenettelyssä vuonna 2011 annetussa päätöksessä Ayuntamiento de Madrid ainoastaan myönsi, ettei se ollut noudattanut vuonna 1998 tehtyä välitystuomioiden täytäntöönpanoa koskevaa yleissopimusta. Komissio ei myöskään ottanut markkinataloustoimijaperiaatetta soveltaessaan huomioon sitä seikkaa, että vaihtoehdot välimiesmenettelyssä vuonna 2011 annetulle päätökselle, kuten esimerkiksi tuomioistuimessa nostettu kanne, olisivat tulleet paljon kalliimmaksi Ayuntamiento de Madridille.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja yleisen hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.

- Kantaja väittää tältä osin, että komissio teki vakavia arviointivirheitä tukeutuessaan asiantuntijalausuntoon, jolla ei ole todistusarvoa, ja hylätessään muut asiakirja-aineistoon sisältyvät arviot maa-alan B-32 arvosta pyytämättä lausuntoa omalta asiantuntijaltaan tai muulta sellaiselta asiantuntijalta, jolla on asianmukaiset olennaiset taidot.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 296 artiklan rikkomiseen sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen Real Madrid FC:lle välimiesmenettelyssä vuonna 2011 annetun päätöksen perusteella myönnetyn korvauksen arvoa määritettäessä

- Kantaja väittää tältä osin, ettei komissio arvioinut kantajalle luovutettujen kiinteistöjen arvoa välimiesmenettelyssä vuonna 2011 annetun päätöksen perusteella vaan perustelematta ja kantajan tältä osin esittämiin argumentteihin vastaamatta hyväksyi Ayuntamiento de Madridin esittämät arvot siitä huolimatta, että komissio yksinkertaisesti hylkäsi muut kyseisen kaupungin samaa menetelmää käyttäen tekemät arvostukset (kuten maa-alaa B-32 koskevan arvion).

Kanne 15.11.2016 – Agricola J.M. v. EUIPO – Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Asia T-806/16)

(2017/C 014/63)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Agricola J.M., SL (Girona, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Clos Creus)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki "CLOS DE LA TORRE" – Rekisteröintihakemus nro 13 029 533

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.7.2016 asiassa R 2099/2015-5 tekemä päätös

Vaativuudet

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.7.2016 tekemän päätöksen

- kumoaa väiteosaston 7.8.2015 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä hyväksyttiin väite kaikkien luokkaan 33 kuuluvien tavaroiden osalta: "Alkoholijuomat (paitsi oluet)" ja hylättiin yhteisön tavaramerkin rekisteröinti kaikkien mainittujen tavaroiden osalta
- muuttaa aikaisempia päätöksiä ja rekisteröi kantajan tavaramerkin kaikkia luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja käsiteltävän asian kanssa analogisissa asioissa annettua oikeuskäytäntöä on rikottu.

Kanne 14.11.2016 – Jean Patou Worldwide v. EUIPO – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)

(Asia T-808/16)

(2017/C 014/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Jean Patou Worldwide Ltd (Watford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister S. Baran)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Emboga, SA (Petrel, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat "HISPANITAS JOY IS A CHOICE" – Rekisteröintihakemus nro 12 789 971

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.6.2016 asiassa R 235/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle EUIPO:ssa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.
-

Kanne 22.11.2016 – For Tune v. EUIPO – Simplicity trade (opus AETERNATUM)**(Asia T-815/16)**

(2017/C 014/65)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* For Tune sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja K. Popławska)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Simplicity trade GmbH (Oelde, Saksa)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "opus AETERNATUM" – Rekisteröintihakemus nro 11 024 296*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n toisen valituslautakunnan 14.9.2016 asiassa R 152/2016-2 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.10.2016 – Axiom v. parlamentti**(Asia T-392/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 014/66)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 5.9.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 25.10.2015 – Maubert v. neuvosto**(Asia T-565/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 014/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-137/15, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI